Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 394
Marți 4 februarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

PRIMĂVARA să ne găsească temeinic pregătiți

In întîmpinarea alegerilor

VERIFICĂ LISTELE

Cetățeni!

Verificați dacă sînteți trecuți în listele de alegători pentru alegerile de la 2 martie.

Dacă constatați că nu ați fost trecuți pe liste, faceți întîmpinare din timp la sfatul popular.

Verificînd la timp listele de alegători, vă îndepliniți o importantă îndatorire cetățenească.

In aceste zile la Casa Alegătorului din comuna Buftea, regiunea București, este o animație neobișnuită. Numeroși cetățeni, femei și bărbați, tineri și vîrstnici, vin să cerceteze listele de alegători. Iată în fotografie un grup de cetățeni care discută cu însuflețire între ei despre viitoarele alegeri de la 2 martie, căutîndu-și totodată numele în listele de alegători.

Activitate bogată

Alegătorii din regiunea Craiova au la îndemînă un bogat material electoral, printre care broșuri, pliante, afișe, expoziții etc., care au fost editate și organizate de consiliul regional F.D.P. Nu de mult au fost tipărite o culegere de programe pentru brigăzile artistice, culegere de dialoguri și monoloage și o piesă de teatru legată de alegerile de la 2 martie. Au ieșit, de asemenea, de sub tipar un număr de pliante cu următoarele teme: „Înflorește regiunea Craiova", „Viață nouă în satele regiunii", „Sportul, un bun al maselor" și a fost organizată expoziția „Regiunea Craiova în plină dezvoltare".

Prețuire și încredere

Printre candidații propuși de alegătorii din comuna Budești, raionul Oltenița, se numără și tov. Tudor Mușat, președintele sfatului popular local, Gheorghe Tase, președintele gospodăriei colective și alții a căror activitate este strîns legată de realizările dobîndite în ultimii doi ani în comună. Noul cămin cultural care se ridică în apropiere de centrul comunei, o serie de străzi pietruite în ultimul timp, extinderea rețelei de radioficare, parcul de cultură și odihnă amenajat în fața spitalului unificat, iată cîteva din aceste realizări. Pentru toate acestea, candidații F.D.P. se bucură de încrederea și prețuirea oamenilor muncii din comună.

INSEMNĂRI

In căutarea unui SUBIECT

Deunăzi, aflîndu-mă în orașul Timișoara, mă plimbam prin piață în căutarea unui subiect de reportaj. In jurul meu, forfotă mare. Deodată, privirea îmi căzu pe sacoșa de nailon a unei tinere gospodine, în care se aflau mai multe pachețele. Printre ele un borcan cu... smîntînă!

— De unde ați luat smîntîna?

— De la magazinul Gostat. E delicioasă.

— Și unde-i magazinul ăsta?

— Chiar în spatele dumneavoastră.

Fac stînga împrejur și intru în magazin. Aici, primul lucru care mi-a atras atenția a fost numărul mare de cumpărători. Al doilea, varietatea și aspectul produselor. Se găseau de toate.

Tot umblînd de colo pînă colo mi-a venit o ideie: „ce-ar fi, mi-am zis, să scriu ceva despre acest magazin!" De aceea, am pornit în căutarea responsabilului. L-am găsit într-un mic birou, alături. Ne-am prezentat.

— Tovarășe Veinberger, cum explicați afluența aceasta de cumpărători din magazin?

— E simplu. Oamenii vin la magazinul nostru fiindcă pot găsi mărfuri proaspete, de calitate și mai ieftine decît pe piața neorganizată. Din acest motiv și realizările noastre sînt mari. De pildă, de anul trecut, din iunie, de cînd a luat ființă magazinul, și pînă la sfîrșitul anului, am vîndut produse în valoare de 2.059.500 lei.

— Dar ceva beneficii?

— Da, am realizat. Cam 40 la sută din încasări.

Am făcut ochii mari.

— De ce vă mirați? E normal. Mărfurile sînt transportate cu mijloacele proprii ale gospodăriilor, direct de la locul de producție, deci nu mai poate fi vorba de intermediari, de manipulări, staționări și transporturi inutile, care grevează prețul de cost al produselor.

— Interesant. Și acum o ultimă întrebare: care gospodărie patronează magazinul?

— Gospodăria din Giarmata. Produse însă desfac mai multe unități printre care Variaș, Peciul Nou și altele.

...Am plecat de la magazin spre trustul regional Gostat unde aveam niște treburi. Acolo am aflat că în orașul Timișoara mai există încă două asemenea magazine, iar la Arad unul. Deși înființate de puțină vreme, aceste magazine au vîndut produse în valoare de 4.614.500 lei, realizînd un beneficiu de cca 2.000.000 lei. Consecința? Organizarea în orașul Timișoara a încă unui mare magazin central.

N. IANCU

Grijă deosebită calității reparațiilor

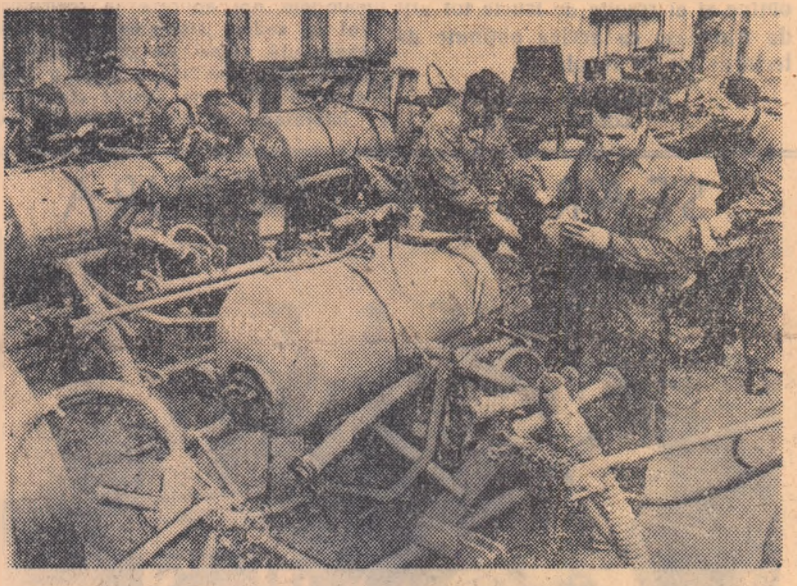
Inchipuiască-și o clipă cititorul că e de meserie tractorist. Că a venit primăvara și a ieșit cu tractorul la arat și însămînțat. A pornit la lucru cu bucurie. Dar abia a arat un hectar și motorul a început să „tușească", să-și piardă puterea de tracțiune, să degaje fum de gaze... E semn că la reparația făcută în iarnă tractorului ori i s-au montat cilindrii uzați ori segmenții au fost puși greșit. Urmarea? Tractorul trebuie remorcat, scos din brazdă și dus din nou la atelierul S.M.T-ului spre a fi reparat. Astfel de cazuri pot și trebuie să fie evitate acum, cînd se execută reparația tractoarelor și mașinilor agricole, dîndu-se toată atenția calității lucrărilor.

Ce e drept, grija pentru calitatea reparațiilor a crescut în ultimul timp în cele mai multe S.M.T.-uri, centre mecanice și gospodării de stat. Dar trebuie subliniat că mai sînt unele unități unde problema executării reparațiilor la un înalt nivel tehnic încă este privită cu dezinteres. De pildă, la centrul mecanic Roșiori (director Stancu Constantin), delegatul trustului centrelor mecanice a trebuit să respingă la recepție un lot de 22 motoare (care erau date drept reparate) din cauză că ele nu corespundeau condițiilor tehnice de calitate. Cam la fel se lucrează și la centrul mecanic Iași (director I. Străteanu) unde calitatea lucrărilor nu este urmărită pe faze de operațiuni, încît la ora actuală numeroase tractoare nu pot fi recepționate.

La S.M.T. Hămeiuș, regiunea Bacău, degresarea motoarelor nu se face prin fierbere în soluție de sodă caustică, ci numai prin spălare cu petrol. Datorită acestui fapt, la multe tractoare „reparate" s-a găsit la recepție murdărie în rampa de ungere. Tot cu acest prilej s-a constat că aci, unii arbori motor montați la tractoare nu aveau duritatea prescrisă de minimul tehnic, pistoanele din unele blocuri trăgeau într-o parte, debitul de combustibil la pompele de injecție nu era determinat în funcție de pulsații etc.

Calitatea reparațiilor este determinată în cea mai mare măsură de străduința mecanizatorilor de a executa lucrări bune, fără nici un fel de greșeli tehnice, ca și de controlul riguros al lucrărilor, nu numai la recepție, ci și pe parcurs, începînd cu demontarea și spălarea unui tractor. De aceea, nici un mecanic, nici un tractorist, nici un tovarăș din conducerea unităților, nu trebuie să uite că de felul cum se pregătesc acum mașinile depinde în întregime și randamentul lor în viitoarele campanii agricole.

Pentru combaterea dăunătorilor

La uzinele I.C.A.R. din București muncitorii se străduiesc să îndeplinească și să depășească planul lunar de producție spre a trimite pe ogoarele patriei un număr cît mai mare de mașini agricole din sortimentele ce revin fabricii lor. Iată-i în fotografie pe lăcătușii Tudor Marin, Nicolae Nicolae și Radu Iulian făcînd ultimul control la un lot de 85 mașini speciale pentru combaterea dăunătorilor, mașini ce vor fi trimise în unitățile agricole de stat în cîteva zile.

DIN SCRISORILE corespondenților NOȘTRI

Multe din scrisorile trimise de corespondenții noștri voluntari ne aduc vești despre pregătirile pe care le fac oamenii muncii de la sate în vederea campaniei agricole de primăvară.

● Tov. BAZIC ȘTEFAN, de pildă, ne scrie că membrii gospodăriei colective „Victoria" din comuna Brăești, regiunea Suceava, nu pierd nici o zi fără folos. Pînă în prezent ei au reușit să transporte la grădină 8 tone îngrășăminte naturale, să repare 12 pluguri, 12 grape, 6 prășitori, o mașină de semănat și altele.

● Și întovărășiții din comuna Severinești, regiunea Craiova, ne anunță corespondentul GH. BORONTEA, au început din vreme muncile pregătitoare campaniei agricole de primăvară. Astfel, ei au reparat 60 de pluguri, 10 grape de fier și 5 prășitori.

● Tov. TOMA JOJA ne trimite vestea că muncitorii gospodăriilor de stat, stațiunilor de mașini și tractoare și membrii gospodăriilor colective din raionul Călărași lucrează de zor la repararea mașinilor și uneltelor agricole. De pildă, membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Ștefan Vodă au reparat pînă în prezent 16 căruțe, 10 grape, 4 semănători și toate plugurile existente în gospodărie. In același timp, colectiviștii au selecționat sămînța de mazăre, orz și floarea-soarelui.

● Repararea utilajului agricol, după cum ne arată același corespondent, se desfășoară cu mult succes și la gospodăria de stat „Partizanul" din comuna Dragalina. Aici, sub îndrumarea șefului de atelier Constantin Poenaru, ritmul reparațiilor la tractoare, semănători, discuitori, pluguri și celelalte unelte agricole crește de la o zi la alta. Mecanizatorii Gheorghe Burlacu, Marin Duțu și Dumitru Chiriac depășesc zilnic normele cu 40—50 la sută.

● Plină de succes, ne scrie tot tov. Toma Joja, este și munca mecanizatorilor Mircea Răduțescu, Dumitru Bădici și Dumitru Delivasile de la S.M.T. Ciocănești, care se străduiesc să execute reparații de bună calitate. Pînă acum ei au reparat 2 tractoare, 9 discuitori, 17 semănători, 34 grape, 29 pluguri, 5 motoare, 4 șasiuri și 18 cultivatoare. Pe întreaga stațiune s-au reparat 15 semănători, 20 discuitori, 65 grape, 25 tractoare, 42 pluguri, precum și multe alte unelte agricole mai mici.

ION GH.

Mai multă preocupare

La rămînerea în urmă a reparațiilor în unele unități agricole ca, de pildă, cele din regiunile Iași, Galați și Stalin au „contribuit" și bazele de aprovizionare D.G.A.D. care deservesc unitățile respective. Iată cîteva exemple de care am fost sezisați zilele trecute:

Baza nr. 5 din Orașul Stalin (director Carol Vayda) are o comandă de pinioane la uzinele „Vasile Tudose" din Colibași. Cînd a confirmat comanda, uzina a înscris însă alți termeni de livrare în dezavantajul bazei. Din cauză că baza n-a comunicat în termen că nu este de acord cu amînarea livrării pieselor ea va primi piesele respective cu multă întîrziere.

In S.M.T.-urile din regiunea Galați există peste 430 tractoare U.T.O.S.-2 și Universal... La aceste tractoare, cauciucurile din față trebuie, în majoritatea cazurilor, schimbate. Numai că baza nr. 8 din Galați (director Gh. Carabogdan) în loc să comande o cantitate suficientă din aceste cauciucuri a comandat numai... 190 de anvelope. Aceasta, în vreme ce pentru 18 autocamioane GAZ-51 și Praga a prevăzut 351 anvelope.

Alte baze nu țin o strînsă legătură cu furnizorii. Bazei nr. 6 din Iași (director Alex. Olaru) i-a fost repartizat pe data de 22 ianuarie un număr de 500 garnituri de chiulase. În loc ca baza să fi trimis la Galați un delegat care să ridice garniturile respective, a cerut ca acestea să fie trimise prin C.F.R. A trebuit ca ministerul să intervină la serviciul regional S.M.T. Iași, care a trimis o mașină, rezolvînd astfel problema numai în două zile, în loc de 8—12 zile cît ar fi durat transportul pe C.F.R.

Concluzia? Este necesar ca bazele de aprovizionare să se preocupe de problema aprovizionării unităților cu mai multă operativitate, privind cu simț de răspundere rolul ce le revine în asigurarea la vreme a pieselor pentru reparații.

L. ION

In sprijinul mișcării inovatorilor

Zilele trecute a avut loc la Ministerul Agriculturii și Silviculturii o ședință cu responsabilii cu inovațiile din toate direcțiile generale, institutele și unitățile pendinte de cele trei departamente ale ministerului.

In cuvîntul lor, participanții au scos în relief felul cum s-a desfășurat activitatea inovatorilor în anul 1957, arătînd totodată și greutățile întîmpinate. S-a accentuat îndeosebi faptul că unitățile întîmpină dificultăți în construirea prototipurilor și că în multe unități nu se acordă atenția cuvenită mișcării de inovații. De exemplu, centrul mecanic Cluj, S.M.T. Hagieni, unitățile agricole și ...vice din regiunea Suceava etc. nu au avut aproape nici o activitate pe linie de inovații.

Pentru ca mișcarea de inovații să contribuie în și mai mare măsură la creșterea producției și productivității muncii, prin planul tematic (care urmează a fi definitivat în curînd), s-au introdus în toate domeniile de activitate teme din cele mai interesante, printre care cităm: *transformarea secerătorilor-legători pentru tăiat cocenii de porumb; dispozitiv de reglare a injectoarelor I.A.R. și K.D. în timpul funcționării; perfecționarea aerației la grajdurile de animale; alcătuirea unei rigle de calcul a rațiilor pentru animale în funcție de greutate; înlocuirea sulfatului de cupru pentru stropiri cu alte substanțe etc.*

Propuneri prețioase au făcut participanții mai ales cu privire la organizarea în cele mai bune condiții a concursului de inovații pe anul în curs și în ce privește generalizarea inovațiilor, — toate menite să contribuie la creșterea mișcării inovatorilor.

L. I.

SĂGEȚI

Elevii tractoriști de la S.M.T. Ardud, regiunea Baia Mare, sînt cazați în condiții necorespunzătoare.

— Decît veșnic nedormit
In așa un dormitor,
Eu prefer — v-o spun cinstit —
Să-mi fac somnul pe... tractor.

Desen de NIC. NICOLAESCU

COLECTIVA - centrul satului

Tritenii se găsesc cam la vreo 9—10 km de Cîmpia Turzii. Drumul care duce într-acolo taie drept spre miază-noapte, trece dincolo de Viișoara, se strecoară ca un șarpe uriaș și negru printre niște dealuri cu spinări ieșite și se pierde spre pădurile din fund și, mai departe, către Ceanul Mare și Soporul de Cîmpie. E un drum greu de străbătut iarna.

— La Triteni pe așa vreme? — m-a întrebat mirat un localnic. Fugi încolo omule, că pe picioare nu răzbați în veac!

Dar perspectiva unui drum anevoios și lung nu poate fi o stavilă în calea unui om care dorește cu tărie să cunoască rosturile noi statornicite într-un timp atît de scurt de hărnicia, chibzuința și priceperea unor colectiviști.

Ce-i nou în „colonie"

Există trei Triteni. De fapt și numele acesta e destul de grăitor: Triteni — trei sate. Adică „de sus", „de jos" și „colonie".

Hai să poposim în „colonie". Ca să vezi ce-i nou aici, nu trebuie neapărat să fi mai fost cîndva prin partea locului. De altfel, coloniștii sînt atît de buni povestitori că ascultîndu-i poți vedea aievea starea din trecut a satului și, mai cu seamă, a sătenilor iar starea din prezent o întîlnești la fiecare pas. Nu-i vorba despre cele 15 case noi ale colectiviștilor, nici despre renovările făcute altor case vechi, de pivnițele și de magaziile durate în răstimp de numai 4 ani de cînd există colectivă la Triteni, de mobila și de hăinetele care umplu încăperile și sipetele oamenilor. Nici despre veniturile și producțiile de la an la an mai mari ale colectiviștilor nu-i vorba. Este vorba de cu totul altceva, ceva de necrezut pînă mai ierialaltăieri în „colonie" și în satele din jur, ceva care transformă oamenii și-i face să privească tot mai des și mai atenți la colectivă...

...Să intrăm în prima casă. Intîmplarea a făcut să nimerim la Francisc Moldvai. E plăcut și cald, iar dinspre soba așezată într-un loc ferit al încăperii se revarsă peste tot un susur vesel. Arde focul. Lemne? Pale? Ciucălăi? Nici pomeneală. Gaz metan. Pricepeți? Gaz metan în casele țăranilor din „colonie". Toți cei 98 de „coloniști" au gaz metan.

Conducta s-a adus acum trei ani cu sprijinul gospodăriei colective. Țevăria, instalația, racordul au costat aproape 300.000 de lei — o sumă care întrecea cu mult puterea „coloniștilor". Se cereau întîi 2 km de conductă dreaptă, bașca celălalt material: racorduri, coturi, instalație centrală. Asta-i una. Pune dumneata pe urmă plata muncitorilor specialiști: sudori, montori etc. Adaugă apoi materialul pentru instalațiile din interior: conducte, siguranțe, arzătoare, întrerupătoare. In sfîrșit, mai pune transformarea sobelor și munca oamenilor la săpatul șanțurilor și-ai să vezi la cît te scoate. O să spui că nu cădeau chiar toate cheltuielile în sarcina gospodăriei. De acord. Dar cea mai mare parte ei îi revenea.

Cînd au văzut țăranii individuali că-i lucru cu temei cu gazul, au pus și ei umărul alături de colectiviști. Nu toți odată. Cei mai șovăielnici s-au ținut un timp de-o parte. Dar încet-încet, întreaga „colonie" s-a urnit din loc. Și treaba s-a făcut, iar toamna a crescut și numărul colectiviștilor.

In zi'ele de prazn'c...

E zi de praznic. Cele două camioane ale colectivei din Triteni stau gata de plecare. Incotro? Din foaia de parcurs se vede limpede: la Cluj. Și știți de ce? Duc oamenii la circ. Nu vă mirați. Aproape nu-i duminică în care „coloniștii" să nu meargă undeva: la Cluj — la teatru sau la operă, la Turda — la un film, într-o excursie. Nu merg numai colectiviștii. Vin și individuali. Ba și „susenii" și „josenii" merg să se distreze. Mai cu seamă tineretul. Numai ce telefonează cîte unul:

— Alo! Colectiva? Umblă vorba pe la noi c-ar fi sosit la Turda, în turneu, ansamblul circului de stat din București. Nu merem să-l vedem?...

...Tot zi de praznic. Astăzi însă „coloniștii" n-au plecat nici unde. Au rămas în sat. Nu bănuiți de ce? Nici n-ați avea de unde. Doar dacă v-ar fi șoptit vreo vorbă Iosif Barta, electricianul, ori dacă l-ați fi zărit pe careva dintre colectiviști înșurubînd un bec în lustra nouă din plafon. Ați înțeles acum? Uzina colectivei va aprinde becurile de pe uliți, de la sediu, de la școală, de la grădinița sezonieră și din casele colectiviștilor.

La Alexandru Nagy s-au adunat mai toți vecinii. Stau cu sufletul la gură, așteptînd „minunea" și privind nerăbdători la becul din tavan.

S-a aprins lumina. Strălucește de-ți ia ochii. Cei de față chiuie și bat din palme.

Sandor smulge lampa de la locul ei și suflă-n ea. Apoi pornește hotărît spre ușă.

— Uite-așa, muiere, face Sandor. La gunoi cu hoiturile!

...și în cele lucrătoare

De cînd au prins a sta cu ochii ațintiți pe colectivă, „coloniștii" nu mai fac nici o mișcare pînă ce nu se asigură că și colectiviștii fac la fel. Nu-i zi să nu deschidă unul ușa sediului.

— Cînd ieșim la prașilă, tovarășe Tasnádi?

Ori:

— Voi cît gunoi dați la un jugăr, frate Szasz?

Și nu sînt rare cazurile cînd cel care intră pune pe biroul președintelui o foaie de hîrtie.

— Asta ce-o mai fi vecine?! face pe miratul Tasnádi.

— O cerere, răspunde omul. Știi, m-am hotărît și eu.

De la 1 ianuarie și pînă astăzi președintelui i s-a ivit de 10 ori ocazia s-o facă pe miratul.

NICOLAE COMANICI

In S. M. T.-uri vor lua ființă încă 782 brigăzi permanente

După cum se știe, în scopul unei deserviri cît mai bune a unităților agricole socialiste din raza de activitate a S.M.T.-urilor, anul trecut au fost înființate numeroase brigăzi permanente, formate în cea mai mare parte din mecanizatori, membri ai gospodăriilor colective.

Deși ele n-au lucrat decît trei campanii agricole, prin rezultatele pe care le-au obținut și-au putut totuși dovedi din plin utilitatea. Această nouă formă organizatorică de muncă în S.M.T. a dus la o puternică strîngere a legăturilor dintre mecanizatori și gospodării, la întărirea spiritului de răspundere al tractoriștilor și membrilor brigăzilor de cîmp — în lupta comună pentru obținerea de recolte bogate.

Prin înființarea brigăzilor permanente au avut și au de cîștigat și S.M.T.-urile: în primul rînd ele au putut stabili din timp mărimea brigăzii în raport cu terenurile de lucru ce trebuie deservite într-o comună; în al doilea rînd, menținînd aci tractoarele și mașinile agricole, acestea nu au mai fost purtate pe drumuri de la stațiune la locul de muncă, iar în timpul campaniilor de lucru de la o brigadă la alta (spre a ajuta gospodăriile rămase în urmă, cum se mai întîmplă încă în unele locuri). Prin înființarea brigăzilor permanente crește mult și productivitatea muncii, unii tractoriști din aceste brigăzi realizînd anual peste 1.000 hantri.

In această privință, sînt pilduitoare rezultatele obținute de brigăzile permanente din regiunea Constanța, în anul 1957. (In această regiune, anul trecut au lucrat 213 brigăzi permanente cu 1.484 tractoare.) La S.M.T. „23 August", de exemplu, au fost organizate anul trecut 5 brigăzi permanente. Dintre acestea, brigada condusă de tov. Pascu Ion (membru al gospodăriei colective) lucrează la colectiva din Pecineaga cu aceiași oameni, încă din anul 1951, anul înființării gospodăriei colective. Avînd și utilaj necesar reparațiilor, brigada a fost în măsură să execute

Ing. GH. TEODORESCU
șeful serviciului organizare și exploatare din Direcția generală S.M.T.

CONTINUARE în PAGA 4-a

ÎNCREDERE

Răsfoiam zilele trecute ziarele, cînd deodată privirea mi-a fost atrasă de o știre: *„în circumscripția regională nr. 78 Pitești a fost propus pentru a doua oară candidat tovarășul Gheorghe Botan, președintele gospodăriei agricole colective din Bascov. In cadrul adunării care a avut loc cu acest prilej, numeroși colectiviști și țărani muncitori au arătat că prin toată activitatea depusă, tovarășul Botan a meritat încrederea pe care au avut-o în el"*.

Gheorghe Botan...! L-am cunoscut, cu cîțiva ani în urmă, pe cînd era președintele întovărășirii agricole din comună. O după amiază întreagă am vorbit amîndoi despre multe și felurite lucruri. Țin minte însă ca acum, că m-a izbit înflăcărarea, siguranța cu care omul acesta vorbea despre viitor. „Vom face din întovărășirea noastră — spunea el — o colectivă înfloritoare. Vom clădi o viață mai frumoasă care să merite să fie trăită. Dusă pentru totdeauna îi acum blestemata viață de rob dinainte".

Se vedea bine că noua mea cunoștință suferise mult, că nevoile, grijile, amărăciunile nu-l cruțaseră de fel. Am vrut să aflu ceva și din viața lui dinainte. Sînt însă oameni — și Gheorghe Botan face negreșit parte dintre aceștia — care nu scormonesc cu bucurie în amintiri. Dacă totuși am reușit să aflu cîte ceva, apoi să știți că asta s-a datorat fără îndoială numai și numai nesățioasei curiozități a gazetarului, de care nimeni nu poate scăpa.

„Copilărie, tinerețe? S-au scurs anii pe nesimțite, slugărind din greu la chiabur. Armată, căsătorie, înapoi la muncă, bineînțeles tot la vechiul stăpîn. Te înveți cu el ca găina cu căpușa. Au venit apoi copiii și cînd au crescut mai mari, au trecut și ei alături. Traiul la chiabur? La ce naiba mai ești gazetar dacă mai întrebi așa ceva! De bine ce-mi era rareori țiu minte să fi mîncat pe săturate. Aveam și casă. O mîndrețe de bordei de-mi bătea dimineața broasca cu laba în geam. Hai să lăsăm deoparte trecutul — mi-a spus — că-i întunecat rău. Mai bine vino pe la noi peste o bucată de vreme și-ai să vezi dacă am aruncat vorbe în vînt".

Cu cîteva luni în urmă, am fost iar prin Bascov. Pe Gheorghe Botan l-am aflat — spun drept, credeți-mă — parcă mai întinerit. Pe deasupra, președinte de colectivă și deputat regional. Mi-a arătat cu mîndrie registrele. Peste cîteva zile urmau să se împartă produsele și după cum se vedea negru pe alb, fiecărui colectivist îi reveneau 11 kg porumb, 2,4 kg grîu, 4 kg varză, 5 kg cartofi, țuică, zarzavaturi, bani, în total peste 50 lei la ziua-muncă. Cît despre activitatea lui Botan ca deputat regional, am vrut să aflu părerea directă a alegătorilor, a celor care l-au propus în martie 1956. N-a fost om care să nu-l vorbească de bine. A mobilizat cetățenii la diferite acțiuni obștești, a mers pentru aprobări diferite la raion, la regiune, o dată, de două ori, de zece ori pînă cînd a izbutit. Intr-un an și jumătate numai, toate satele comunei Bascov au avut lumină electrică, baia comunală a fost pusă în funcțiune, s-au renovat trei săli de clasă, una la școala din satul Uiasca și două în Scheau. Tot cu sprijinul lui Botan au fost puși stîlpi și s-a adus un transformator electric în comuna Valea Ursului. S-au mai făcut poate și altele între timp. Nu știu. Dar de un lucru sînt sigur: propunîndu-l pentru a doua oară drept candidat al F.D.P. pe tov. Gheorghe Botan, cetățenii din Bascov au luat o înțeleaptă hotărîre.

S. LEONARD

ELEVE SÎRGUINCIOASE

In comuna Rășinari din raionul Sibiu a fost creată o cooperativă de țesături în cadrul căreia s-a organizat și o secție pentru covoare lucrate manual. Meșterele pricepute nu țin însă taina meșteșugului numai pentru ele, ci caută să-l transmită și tinerelor.

In fotografie: țesătoarea Droc Stana arată tinerelor Stana Cotoară și Paraschiva Bîră cum trebuie procedat pentru ca florile covorului să iasă din mîna lor atît de minunate.

Un interesant curs *cu activiștii culturali*

Am avut prilejul să asistăm de curînd la o interesantă acțiune culturală. Este vorba de un curs de trei zile organizat de secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Bacău pentru activiștii culturali din regiune.

Scopul acestui curs era de a-i iniția pe activiști în unele forme și metode ale muncii culturale în ceea ce privește problemele legate de transformarea socialistă a agriculturii, obținerea de recolte bogate și răspîndirea cunoștințelor științifice.

Cursul s-a ținut în cadrul căminului cultural din comuna Răcăciuni, raionul Bacău, care desfășoară o bogată și variată activitate. În cadrul cursului, lecțiile teoretice și referatele au fost urmate de lecții practice. A avut loc o întîlnire între mai mulți colectiviști fruntași de la gospodăria agricolă colectivă Răcăciuni și țăranii întovărășiți și cei cu gospodărie individuală din comună. Cu concursul inginerilor agronomi de la G.A.S. Răcăciuni s-a organizat apoi o seară de întrebări și răspunsuri pe teme privind metodele noi aplicate în agricultură. Tot în cadrul problemelor legate de agricultură, cercul de popularizare a științei din localitate a ținut o lecție intitulată „Ce știm despre atmosferă". Interesante au fost și celelalte lecții practice, care tratau alte teme. Așa, de pildă, pe tema educației patriotice s-a ținut o lecție sub forma unei călătorii imaginare pe hartă, cu care prilej s-a vorbit despre frumusețile și bogățiile Moldovei.

În ultima zi a cursului, căminul cultural din Răcăciuni a prezentat un bogat și variat program. Intre altele, corul căminului a executat mai multe cîntece și printre acestea cîteva bucăți ale venerabilului compozitor Gavril Galinescu, care cu toată vîrsta înaintată a ținut să răspundă invitației ce i s-a făcut și a venit aici tocmai de la poalele Ceahlăului, ca să-i îndemne cu multă căldură pe tinerii activiști să cultive cu stăruință folclorul atît de frumos al Moldovei.

Cele trei zile petrecute de activiștii culturali din regiunea Bacău la Răcăciuni își vor arăta fără îndoială roadele în activitatea lor viitoare.

I. B.

ADUNARILE GENERALE — eveniment important în viața cooperativelor de consum

Am stat de vorbă acum cîteva săptămîni cu bătrînul Ion Zlotea din comuna Dala, raionul Giurgiu, care venise la cooperativă după niște cumpărături. Cînd a venit vorba despre cooperativa lor, bătrînul făcea o socoteală simplă: „Uite — zicea el — magazinul ici, încărcat cu de toate, casa ici; vine ruminul, cumpără și pleacă bucuros că a găsit ce i-a fost de trebuință. Marfă bună, prețuri de stat, convenabile și, pe deasupra, servit cum trebuie. Iar cînd vrea să-și vîndă bucatele, omul vine tot la cooperativă, își încasează pe loc bănișorii, fără a mai fi la cheremul negustorilor ca pe vremuri, cînd era înșelat și la cîntar și la prețul bucatelor".

Această socoteală simplă și-au făcut-o gospodarii satelor care, unindu-se, au pus ban lîngă ban și au înființat în satele lor cooperative de consum, pentru ușurința aprovizionării cu mărfuri industriale și a valorificării surplusului de produse obținute de ei cu hărnicie și pricepere.

Așa stînd lucrurile, se înțelege că membrii cooperativelor de consum au tot interesul ca acestea să devină unități din ce în ce mai puternice, spre binele populației sătești. De aceea, în toate ocaziile, ei se interesează de felul cum sînt aprovizionate magazinele, cum sînt ținute mărfurile trimise de muncitorii de la orașe, cum sînt gospodăriți banii depuși de ei ca fond social și în fine, cum este apărată averea cooperativei, care este averea lor obștească.

Se petrece acum în viața cooperativelor de consum din țara noastră un eveniment de mare însemnătate și anume ținerea adunărilor pe sate, după care va urma ținerea adunărilor generale pe comune, apoi a conferințelor uniunilor raionale și regionale. In adunările și conferințele acestea se fac dări de seamă asupra activității desfășurate de către unitățile respective în anul 1957, se aleg noi consilii de conducere și se iau măsurile pentru bunul lor mers în anul 1958.

Adunările generale, la care anul trecut au participat peste 3.000.000 de membri cooperatori, au contribuit în mare măsură la îmbunătățirea activității unităților cooperației de consum din țara noastră. Astfel, în primele trei trimestre ale anului trecut, cooperativele de consum au achiziționat cu 30 la sută mai multe legume și zarzavaturi, cu 105 la sută mai mulți cartofi, cu 20 la sută mai multe fructe decît în perioada corespunzătoare a anului 1956. De asemenea, cooperativele de consum au achiziționat în primele trei trimestre ale anului 1957 o cantitate de cereale de 4 ori mai mare decît cea realizată pe întregul an 1956. Grija deosebită a adunărilor generale ținute în 1957 a fost aceea a întăririi și dezvoltării cooperativelor de consum, prin buna organizare cu mărfuri industriale și intensificare a achizițiilor și contractărilor de produse agroalimentare. Astfel a fost cu putință ca, cooperativa de consum din Stoenești, regiunea Pitești — și ca ea multe altele — să-și îndeplinească, în trimestrul III al anului 1957, planul de desfacere în procent de 106,8 la sută, iar planul de achiziții în procent de 126 la sută, avînd la 30 septembrie un beneficiu net de 86.000 lei.

In adunările de la cooperativele de consum, țăranii care au avut încheiate contracte de cereale trebuie să arate pe larg avantajele de car[e] s-au bucurat din partea statului [...] să încheie noi contracte, așa cum a[u] făcut țăranii Ion Bădilă, Stoica Pr[...] tan și Dumitru Ștefan și alții di[n] comuna Plopu, raionul Filimon Sîrb[u] contractînd cîte 300 de kg. grî[u] chiar în timpul ținerii adunării să[...] tești a cooperativei.

Este în interesul cooperativelor c[a] țăranii muncitori să arate în adună[ri]le sătești felul cum consiliul d[e] conducere s-a îngrijit de aprovizio[na]narea cu mărfuri, criticînd pe acei care nu s-au dovedit a fi buni gos[po]podari și demascînd pe jefuitorii a[ve]vuției obștești a cooperativelor. U[n] accent deosebit trebuie să pună pa[r]ticipanții la adunări pe măsurile [ce] trebuie luate pentru reducerea chel[tu]tuielilor de circulație, creșterea fon[du]durilor proprii ale cooperativelor, în[ca]casarea debitelor, autofinanțarea co[o]operativelor și cointeresarea mate[ri]rială a membrilor.

Membrii cooperativelor au datori[a] și interesul să aleagă în noile con[si]silii pe cei mai buni dintre ei — oameni cinstiți și pricepuți — fruntaș[i] la contractări și achiziții, precum ș[i] în achitarea părților sociale subscrise și care s-au dovedit apărători ai a[ve]verii obștești a cooperativelor d[e] consum.

Contractări de cereale

De curînd în satul Mînzu, comuna Cilibia, regiunea Ploești, a avut loc adunarea sătească a cooperativei de consum. Țăranii muncitori, membri ai cooperativei de consum, care au luat parte la adunare, au discutat printre altele și despre contribuția pe care cooperativa lor trebuie s-o aducă la formarea fondului centralizat de cereale al statului. Astfel, s-a căzut de acord ca în sat să se formeze cel puțin două asociații de contractanți de cereale.

Numai în ziua în care s-a țin[ut] adunarea sătească, cooperatorii d[in] satul Mînzu au încheiat contr[acte] pentru 11.000 kg grîu și 12.000 k[g] porumb. Cele mai mari cantită[ți] le-au contractat țăranii muncitori Petre Sandu, Gheorghe Lazăr ș[i] Crețu Petre.

Pilda lectorului

Dacă te poartă pașii prin comuna Drajna de Sus, raionul Teleajen, te izbesc numaidecît în ochi cele vreo treizeci de livezi bine îngrijite — curățate, săpate și stropite la timp.

Ale cui sînt livezile acestea? Răspunsul îl afli de îndată: sînt ale participanților la cursul pomicol.

E al doilea an de cînd funcționează la Drajna de Sus acest curs. Condus cu pricepere de tehnicianul pomicol Pompiliu Șerbănoiu, cursul întrunește anul acesta 35 de participanți, față de 16 cîți l-au urmat anul trecut.

Cursanții, oameni de toate vîrstele, sînt pătrunși de dorința de a obține și ei recolte de fructe tot atît de frumoase ca acelea obținute de lectorul lor în livada sa.

AURELIA PRICHICI
corespondentă

SEARĂ DE LECTURĂ

La căminul cultural „Nicolae Bălcescu" din comuna Slobozia-Moara, regiunea București, se organizează cu regularitate, de două ori pe săptămînă, seri de lectură.

In fotografie: directorul căminului, Stoian Marin, citind un fragment din romanul „Pîine albă" de Dumitru Mircea.

Trufandale

Pentru locuitorii comunei Tîrgșorul Vechi, raionul Ploești, cultura legumelor și zarzavaturilor este o îndeletnicire veche. Mulți dintre ei sînt grădinari din tată în fiu. Unul din aceștia este și Ilie Gheorghe, brigadierul legumicol al gospodăriei colective „23 August".

Mult s-a bucurat Ilie Gheorghe atunci cînd, intrat în gospodărie, i s-a dat în primire sectorul legumicol. De acum avea posibilitatea să facă grădinărie pe suprafețe întinse, pe hectare întregi. Dar, mai mult decît oricînd, el s-a bucurat în primăvara anului trecut, cînd o mînă de meșteri tîmplari au prins să ridice la marginea satului, acolo de unde încep tarlalele gospodăriei, două sere mari, pe cîte o suprafață de 250 m. p. fiecare. Prin aceasta gospodăria colectivă înfăptuia un vis de mult înfiripat în mintea lui Ilie Gheorghe, acela de a face grădinărie de seră.

Intr-una din aceste sere l-am găsit acum cîteva zile, muncind cu drag. In jurul lui, un grup de colectiviști și colectiviste plivea buruienile din spanac, ceapă și salată, iar alți cîțiva pregăteau răsadnițele pentru însămînțatul roșiilor și al verzei timpurii.

— Anul trecut, mi-a spus brigadierul legumicol, am scos pe piață peste 1.000 kg. de roșii de seră, cu vreo 3—4 săptămîni înainte de a se coace cele din grădină. Trufandale! Am luat bani frumoși pe ele, vînzîndu-le cu 6 lei kg. Anul ăsta vrem să dăm mai multe produse și mai din vreme. Așa, pe la jumătatea lunii februarie, vom scoate din seră spanacul, salata și ceapa de stufat.

— E cazul deci ca oamenii să-și facă rost de carne de miel — șuguii eu. Omul rîse, continuînd discuția:

— In locul acestora, vom semăna apoi ridichi de lună. Pînă ce vor crește ridichile, tocmai bine se vor înălța răsadurile de roșii, pe care le vom răsădi în amîndouă serele. Sperăm că anul acesta vom obține producții mai mari la culturile de seară, deoarece ne-am procurat sămînță mai bună și am pregătit terenul cu mai multă grijă.

Interesîndu-mă asupra modului în care-și valorifică produsele legumicole, Ilie Gheorghe mi-a spus:

— Atît pentru culturile legumicole din cîmp cît și pentru cele de seră, în anul trecut am încheiat contract cu cooperativa de consum. In baza contractului am obținut un preț bun pe produsele noastre, iar AGEVACOOP-ul ne-a luat marfa de acasă, cu mijloacele lui de transport, atunci cînd am cerut noi, fără a ne cauza pierderi. Dovadă este faptul că din sectorul legumicol am obținut un venit de peste 100.000 lei. In acest an contractul cu cooperativa ne va aduce venituri și mai mari. Nu mai e mult pînă cînd vom scoate pe piață primele trufandale, mai întîi din seră și apoi din cîmp, — a încheiat brigadierul legumicol al gospodăriei colective din Tîrgșorul Vechi.

Pantofi noi

La magazinul universal din comuna Vidra, regiunea București, au sosit mărfuri noi. Petre Andrei, gestionarul magazinului, a aranjat frumos în rafturi încălțămintea. Iată în clișeu pe țăranca Ghiță Petra probînd o pereche de pantofi noi. Sînt buni și-i cumpăr, pare să spună ea gestionarului

SATIRA

PAȘA DIN CODLEA

Din fragedă copilărie, lui Rudolf Eugen, gestionarul magazinului de textile al cooperativei din Codlea, i-au plăcut poveștile cu sultani. Multă vreme n-a putut el să uite minunatele isprăvi ale lui Harun al Rașid, darnicul pașă din Bagdad. Ce făcea acesta? Se ducea la marginea cetății îmbrăcat în straie obișnuite de tîrgoveț. Intra în vorbă cu cîte un nemulțumit care zicea uneori: Ehei, de ce nu sînt eu pașa! Să vezi ce aș face!... Atunci, sultanul îl ducea într-o crîșmă unde-i făcea „cinste". Pe furiș însă picura în paharul comeseanului și cîte un praf de adormit. Cînd omul sforăia de-a binelea apăreau cîteva slugi. Îl luau pe sus pe adormit și-l duceau în palatul sultanului. Iar cînd se trezea, cei din jur îi glăsuiau în cor: să trăiești luminăția ta! La început bietul om credea că visează, pe urmă însă își lua rolul în serios și începea să împartă daruri celor cărora socotea el că au nevoie de parale ori de îmbrăcăminte... Dar asta dura doar o zi. Seara, slugile îl duceau adormit pe „sultanul de o zi" în fața locuinței lui, unde acesta se trezea a doua zi...

Cu acest sfîrșit al povestirii Rudolf Eugen din Codlea n-a fost de acord niciodată. Adică de ce dărnicia „noului pașă" să nu dureze decît o zi? De ce să nu se bucure el timp mai îndelungat de farmecul zecilor de cadîne care-i roiau în jur, îi cîntau din dairale și îi aduceau narghilele pline cu tutun parfumat?

De aceea și-a zis așa: dacă mi-o sta în mînă vreodată să fiu și eu un fel de pașă, altfel am să procedez..

Și ziua aceea n-a întîrziat să vină. Ea a sosit chiar la scurtă vreme după ce a fost instalat în slujba de gestionar. Parcă-și aduce aminte și azi cum a fost începutul...

Afară ningea. O asemenea vreme te predispune la visare... Și la ce poate visa în astfel de clipe un tînăr? Bineînțeles la o fată sveltă, purtînd pe ninsoarea asta un palton cu guler de blană de astrahan și în picioare cismulițe...

Ușa se deschisese deodată și o fată frumușică și sprințară intrase înăuntru.

— Mi-ar trebui un material de-o fustă pentru bal. Dacă ați avea niște moar...

Indată Rudolf s-a și gîndit la... Harun al Rașid. Sosise vremea însfîrșit să-și arate și el dărnicia. „De ce numai de-o fustă? a sărit el... O rochie întreagă v-ar sta mult mai bine... Și de ce numai o rochie de moar? Da' un batic de mătase nu doriți? Că ne-au sosit niște baticuri splendide. Mătase naturală veritabilă... Și de ștofulița asta ce ziceți? Vă place? V-ar îmbrăca minunat. Ați fi și mai frumoasă. Da' parcă nu vă cunosc. Cum? Ați mai fost pe-aici? Și eu nu v-am remarcat! Ce păcat! O fi fost lume multă. Dar nu-i nimic! Cum zice proverbul: Tot e mai bine mai tîrziu decît niciodată..."

Fata rămăsese îngîndurată: Cu vorba, Rudolf tăiase trei metri din cuponul de moar, pusese metrajul de o parte ca și baticul de mătase naturală. Apoi adăugase și stofa. Bine, dar n-avea în poșetă decît cel mult o sută de lei. Iar marfa făcea pe puțin 3—400... „V-ați grăbit, îndrăznise ea. Va trebui să mă duc pînă acasă. Fiindcă nu-mi ajung banii"... „Lasă, nu-i nimic, făcuse Rudolf politicos și bucuros, în vreme ce în obraji i se aprinseseră două becuri de cîte 300 de lumini. Nu-i grabă. O să-mi aduceți cînd o să... aveți. Pentru o fată ca mata, aștept eu și o lună.."

...Din ziua aceea a trecut multă apă pe... Olt. Iar Rudolf și-a luat în primire în mod serios rolul... sultanului. Cu cîte alte lucruri n-a servit-o pe admirata lui? Cînd era vorba de bani însă se mulțumea să-i sărute mînușița și să-i spuie la ureche cîteva vorbe dulci...

Și cum începutu-i anevoe, „dărnicia" pașei din Codlea a început să se reverse și asupra altor cunoștințe.

Iar Rudolf nu mai știa de atîta „fericire". Ce? E puțin lucru să ai colo cincisprezece-douăzeci de cadîne... am vrut să spun de admiratoare?

Intr-o asemenea clipă de suprem extaz l-au aflat și cei doi controlori de la U.R.C.C. care au venit să facă... inventarierea magazinului.

Din nou în obrajii lui Rudolf s-au aprins reflectoarele. Oare să se fi terminat... basmul? Ce ar fi să încerce să-i convingă pe controlori să-l mai lase o vreme în slujba de... sultan? Dar tovarășii ăștia de la U.R.C.C. parcă-s de gheață. Nu știu să scoată măcar un zîmbet. Nu vor să știe de... dărnicia lui...

Deci, după o zi întreagă de inventar s-a aflat și rezultatul: lipseau mărfuri în valoare de 43.000 lei!...

Privea acum buimăcit Rudolf în toate părțile. Ah! De ce nu venea în clipa asta măcar una din cadînele lui să-l încurajeze?

Acum e început de februarie. Merge pe drum Rudolf și se gîndește cătrănit: Ce-o să i se-ntîmple? Blestemat să fie Harun al Rașid! Dacă n-ar fi fost el, poate că nu i s-ar fi întocmit acte de dare în judecată. Și cu justiția știe el Rudolf că nu-i de... zîmbit, chiar dacă ai încerca să dovedești că ai vrut să fii darnic nu numai ca Harun al Rașid, dar ca toți sultanii împărăției turcești laolaltă.

AL. RAICU
după o corespondență trimisă de tov. NIC. SEULEANU

Soluție

La dispensarul G.A.S. Afumați serviciul medical lasă mult de dorit. În afară de aceasta, dispensarul e deseori închis.

— Nu ca să mă lecuiesc
M-a adus aici amarul.
Eu atîta doar doresc:
Să deschidă dispensarul..

Desen de NIC. NICOLAESCU

UMOR SOVIETIC

— Fă-ți formele ca să pleci pe teren!
— Acuma, iarna?

Desen de M. CEREMNIH
(Din „Krokodil")

MAGARUL ȘI FURNICA

Pe-o culme povîrnită cocoțat,
Privea Măgaru-n jos îngîndurat,
Cînd observă pe-un fir de cărăruie
Că-ncet, încet la deal Furnica suie.

Și o-ntrebă cu jind: — Auzi matale,
E mare iarba, soro, colo-n vale?
— E mare, slavă domnului, e chiar
Pîn' la genunchi, stimabile Măgar.

Înveselit de vestea asta bună,
Porni Măgaru-n jos ca o furtună,
Dar colea — deziluzie amară —
Abia dăduse iarba să răsară.

Și se-apucă să-njure-n gura mare
Că l-a indus Furnica în eroare,
Încît, cum nu se domolea de fel,
Interveni la timp un Porumbel:

— Degeaba te înfurii, măi fîrtate;
Furnica are negreșit dreptate,
Căci iarba care ți se pare mică,
E foarte mare, dar... pentru Furnică.

DANIL ATNILOV
In romînește de IGOR BLOCK
(Din „Krokodil").

Și UMOR

Prevederi din planul pe 1958

Pentru folosirea chibzuită a terenului

In trecut gospodăria noastră nu se afla pe un drum tocmai bun în ceea ce privește folosirea terenului. Așa-i. De ce să ne ascundem după deget? Cu situația de pînă în 1954 nu se putea lăuda deloc. Dimpotrivă. Via care de fapt ar fi trebuit să aibă cea mai mare pondere în gospodărie, ne-a tras mereu înapoi. Și iată de ce:

La înființarea gospodăriei, fosta conducere s-a mulțumit să înregistreze suprafata plantată cu vie — care ajunge la aproape 300 de hectare — și cu asta a socotit că a făcut tot ce se cerea. In realitate, cele 300 de hectare nu făceau nici cît 100.

Incepînd din anul 1955, gospodăria noastră a făcut o adevărată cotitură în ceea ce privește folosința pămîntului în general și în ceea ce privește via în mod deosebit. S-a trecut la replantări pe mari întinderi. In 1955 au fost replantate 15 hectare. In 1956 — alte 42. Iar în toamna anului 1957 și în prima parte a lunii ianuarie 1958, cînd timpul a fost favorabil, s-a lucrat din plin la desfundări și terasări în vederea plantării cu vie a încă 100 de hectare pe care le-am prevăzut în planul anual de producție. Trebuie spus că această ultimă suprafață face parte din terenul socotit pînă nu de mult drept neproductiv. In realitate, este vorba despre un teren de coastă, cu orientare sudică, foarte potrivit pentru cultura viței de vie și pe care în trecut se aflau fel de fel de tufe, boscheți și mărăcinișuri. Noi socotim că în viitor via plantată aici va da mari cantități de struguri pentru masă și vinificație.

Dar asta nu este tot ce se va face în anul 1958. Astfel, pe lîngă cele 59 hectare livadă tînără plantată în ultimii ani noi vom mai planta 10 hectare. Prin această acțiune vom reduce aproape total terenul socotit la noi pînă nu de mult neproductiv. Totodată vom continua să mărim rentabilitatea unor terenuri prin culturi etalate în plantațiile tinere de meri, așa cum am făcut în 1957, cînd am cultivat varză pe 10 hectare de livadă tînără de unde am scos o producție de peste 40 de tone la hectar.

O atenție deosebită se dă în prezent la noi asigurării bazei furajere. Din păcate, n-avem decît 269 hectare pentru cultivat cu plante de nutreț: fînuri anuale și perene, masă verde și siloz. Pentru sectorul nostru zootehnic, care e destul de mare, suprafata asta nu-i suficientă. An de an noi sîntem nevoiți să cumpărăm și fînuri, pînă la 100 tone, și porumb. Dar ce-i mai rău e că din suprafața bazei furajere ne mai ia și trustul cîte 60—70 hectare pentru cartofi sau alte culturi, care nouă nu ne folosesc și care, în condițiile noastre, nici măcar nu dau producții mari. Dacă ne-ar lăsa să ne gospodărim așa cum credem noi mai bine poate n-am mai cumpăra așa de mult nutreț.

...Și acum cîteva intenții de perspectivă. Peste cîțiva ani, cînd ne vom fi asigurat brațele de muncă necesare, vom planta vreo 5—6 hectare de căpșuni în plus. O asemenea căpșunărie avem acum la secția din Leordeni și rezultatele pe care le-am obținut sînt foarte bune. Cînd fondurile au să ne permită, o să punem chiar aici la centrul gospodăriei 3 hectare cu trandafiri pentru dulceață. Cum terenul este foarte nimerit și cum petalele de trandafiri pentru dulceață se plătesc atît de bine, socotim că de pe cele 3 hectare am putea să scoatem un venit destul de bun în fiecare an.

DUMITRU ANGHELOIU
Directorul gospodăriei de stat Ștefănești—regiunea Pitești

CRESCATORII DE ANIMALE DIN VINGA

Colectiviștii din comuna Vinga, regiunea Timișoara, dau deosebită atenție îngrijirii animalelor. In fotografie: Colectivistul Kardaș Ferenzi, cu peria și țesala, face „toaleta" cailor.

Noi membri în gospodăria agricolă colectivă „Biruința"

Prin succesele realizate, colectiviștii din satul Potîngeni, comuna Movileni, raionul Vlădeni, au arătat încă odată superioritatea muncii în comun față de cea a țăranilor individuali.

Nici o gospodărie individuală nu a putut atinge recoltele la ha obținute de colectiviști: 2.080 kg grîu, 2.400 kg orz, 1.600 kg fasole etc. Valoarea zilei-muncă în gospodăria colectivă a crescut cu mult în anul 1957. Un singur om, Sandu Costache, de pildă, a ridicat pentru zilele-muncă efectuate 11.000 kg cereale și însemnate cantități din alte produse, precum și bani.

Rezultatele bune dobîndite de colectiviști au însemnat un puternic îndemn pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale de a se alătura muncii colective. De la începutul acestui an pînă astăzi, 12 familii de țărani muncitori au intrat în gospodăria colectivă.

SANDU M. GHEORGHE
corespondent

In gospodăriile colective din regiunea Constanța

INTOCMIREA PLANURILOR DE PRODUCȚIE A LUAT SFÎRȘIT

Intocmirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli este una din lucrările importante ce se execută cu regularitate la sfîrșitul fiecărui an în gospodăriile noastre colective. In regiunea Constanța, acțiunea de întocmire a acestor planuri a început în a doua jumătate a lunii noiembrie și acum cîteva zile s-a încheiat.

In ce privește modul de folosință a terenului pe anul 1958, cca 33-35 la sută din suprafața va fi semănată cu grîu, 33—35 la sută cu porumb, între 9—14 la sută cu plante furajere. Restul de teren va fi ocupat cu plantele tehnice contractate cu statul, grădini etc. Acolo unde există posibilități au fost sporite cu 5—10 la sută față de anul trecut suprafețele irigate.

S-a prevăzut, în cazul gospodăriilor așezate în jurul centrelor orășenești, realizarea condițiilor pentru obținerea de zarzavaturi și legume timpurii.

Sarcinile planificate pentru anul 1958 sînt sporite față de cele ale anului 1957 în ce privește producția la ha și pe cap de animal. Sînt de semnalat în special sporurile prevăzute pentru sectorul zootehnic, unde în anul 1958 producția de lapte pe cap de vacă va trebui să sporească cu 20—60 la sută față de cea din 1957, producția de lînă pe cap de oaie cu 10—12 la sută, iar efectivul de vaci la 100 ha teren agricol cu 1—1,50 la sută față de anul trecut. In acest an vor fi terminate și construite adăposturi noi pentru vaci, oi și maternități de scroafe.

N-au fost uitate nici construcțiile de interes social-cultural cum sînt creșele de copii, cluburile etc., care vor fi construite în întregime sau începute în cursul anului acesta.

Discuțiile purtate în adunările generale pe marginea planurilor întocmite, stabilirea măsurilor tehnico-organizatorice pentru îndeplinirea lor, sînt o chezășie că gospodăriile colective din regiunea Constanța se vor dezvolta rapid în acest an.

Ing. zootehnist V. TEMIȘAN
de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu"

LEGUMICULTORI HARNICI

- *Potrivit calculelor făcute gospodăria agricolă colectivă „Steagul Roșu" din comuna Proștea Mare, raionul Mediaș, va obține anul acesta din sectorul legumicol un venit de trei ori mai mare ca în 1957. Aceasta se datorește în mare măsură valorificării trufandalelor produse în sera construită de curînd.*
- *La gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi" din comuna Dudești-Cioplea, regiunea București, va începe în curînd valorificarea primelor legume obținute în acest an. Este vorba de ceapa verde și salata însămînțate „sub iarnă". In luna noiembrie 1957, pentru obținerea de legume timpurii s-au executat pînă la începutul acestei luni 320 m.p. de răsadnițe în care s-au și însămînțat 100 m.p. cu roșii „Bizon 10" și „Zarea×Comet" importate din R. P. Bulgaria. Numai de pe 600 m.p. culturi forțate și 3,5 culturi cu legume timpurii, colectiviștii din Dudești-Cioplea vor obține anul acesta un venit de peste 150.000 lei.*

Atenție la rentabilitate!

Insemnări din gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din Ceacu

Vizitînd gospodăria agricolă colectivă „Gh. Dimitrov" din Ceacu, știam că pășesc într-o unitate agricolă socialistă de frunte nu numai pe raionul Călărași, ci și pe întregul Bărăgan. Nici datele dării de seamă pe 1957 nu au dezmințit faima bună de care se bucură această colectivă. Veniturile totale bănești pe anul ce a trecut se ridică aci la suma de 2.717.000 lei, ceea ce echivalează cu peste 130.000 lei la 100 de ha de teren agricol. Cerealele și plantele tehnice valorificate au adus gospodăriei venituri în valoare de 1.319.000 lei, iar sectorul zootehnic (inclusiv piscicultura) — aproximativ 600.000 față de numai 240.000 cît prevăzuse planul de producție. Calculată în bani, valoarea unei zile-muncă depășește suma de 35 lei.

★

Totuși, colectiviștii din Ceacu nu sînt și nu pot fi pe deplin mulțumiți. Față de prevederile planului, veniturile bănești arată o rămînere în urmă de aproximativ 250.000 lei. Diferența provine îndeosebi din rezultatele mai slabe obținute în legumicultură. Veniturile realizate din sectorul legumicol, (inclusiv bostănoase și cartofi), sînt de numai 439.000 lei, pe cînd planul prevedea 755.920 lei.

In această gospodărie legumicultura nu se numără încă printre ramurile de producție rentabile. Fiind în posesia unor cifre grăitoare, m-am apucat să fac o mică socoteală. După recoltarea legumelor și a zarzavaturilor colectiviștii au vîndut în sectorul cooperatist și pe piața liberă produse în valoare de 439.000 lei; legumele împărțite în contul zilelor-muncă valorează 177.843 lei; în fine sămînța reținută pentru următorul an agricol, procurată pe piață, ar costa 51.000 lei. In total, producția globală de pe cele 65 de ha cultivate cu legume și zarzavaturi are o valoare totală de 667.848 lei.

In comparație cu aceste venituri, cheltuielile materiale și de muncă vie sînt foarte ridicate. Semințele, diferite materiale, lucrările S.M.T. etc., costă gospodăria 57.350 lei. In legumicultură (inclusiv cultura cartofilor și a bostănoaselor), au fost cheltuite 19.063 de zile-muncă. Valoarea în bani a acestor zile-muncă este de 667.205 lei. In concluzie, cheltuielile de producție și valoarea zilelor-muncă folosite în legumicultură depășesc împreună valoarea producției globale. Este adevărat că sectorul legumicol a dat multor colectiviști posibilități de lucru. Pe de altă parte însă, gospodăria n-a realizat un venit net din legumicultură.

De ce nu a fost rentabilă cultura legumelor în anul 1957?

Producțiile la hectar la toate culturile legumicole (cu excepția ardeiului) au fost prea scăzute față de posibilități. De exemplu: pe cele 7,25 ha cultivate cu roșii, au fost recoltate abia 43.517 kg. Aceasta înseamnă 6.200 kg de roșii la hectar ceea ce este prea puțin, dacă ne gîndim la faptul că gospodăria dispune de o întinsă rețea de irigație, mari cantități de îngrășăminte naturale și chimice, de un număr suficient de brațe de muncă. Sub prevederile planului de producție au fost și recoltele la cartofi, ceapă, pepeni etc.

Uneori, recolta care figurează în scripte nu corespunde cu cantitățile de legume produse pe ogoare. Dacă dai crezare cifrelor cuprinse în darea de seamă pe 1957, ai crede că recolta de pe cele 7 ha cultivate cu varză ar fi cu 50 la sută sub plan. Membrii brigăzii legumicole ar fi primii care ar protesta împotriva unor asemenea afirmații. Raportul comisiei de revizie reușește să dezvăluie însă întreg adevărul. Brigada legumicolă a muncit cu hărnicie la îngrijirea și recoltarea culturilor legumicole. Cu mult mai slabă a fost însă grija colectiviștilor la păstrarea și valorificarea recoltei. Adesea consiliul de conducere a gospodăriei tindea să valorifice legumele la prețuri prea ridicate, care, oricum, nu se obțineau pe piață. Mari cantități de legume nevîndute se îngrămădeau în magazii și adesea se stricau. In felul acesta, multe cheltuieli și o mare cantitate de muncă s-au irosit în zadar!

Unele culturi cum sînt arpagicul și ardeiul au fost strînse de pe cîmp și valorificate în bune condiții. Singur arpagicul și diferitele varietăți de ardei au adus gospodăriei încasări în valoare de 310.000 lei, adică peste 65 la sută din veniturile obținute în sectorul legumicol. In schimb, la cultura verzei abia 40 la sută, la roșii abia 30 la sută, la pepeni abia 5 la sută din recoltă a fost valorificată în sectorul cooperatist ori pe piața liberă. Cu mult mai importante puteau fi și veniturile bănești realizate în urma legumelor timpurii — trufandale — cultivate în răsadnițe calde și reci pe o suprafață de 750 metri patrați. Rezultatul: cantități scăzute de producție-marfă, posibilități nefolosite pentru creșterea veniturilor bănești!

Dacă gospodăria colectivă ar fi obținut la toate culturile legumicole producțiile planificate ar fi păstrat și valorificat zarzavaturile în bune condiții, legumicultura ar fi devenit la Ceacu o ramură de producție cu adevărat rentabilă. Venitul global din sectorul legumicol (adică valoarea producției globale fără cheltuielile materiale) ar fi fost de peste 1 milion lei. După scăderea valorii celor 19.063 de zile-muncă, gospodăriei i-ar fi rămas un venit net de aproximativ 300.000 lei. Și fiecare zi-muncă folosită în legumicultură ar fi adus gospodăriei un venit de cel puțin 50 lei. Cei 300.000 de lei venit ar fi contribuit la creșterea și mai rapidă a fondurilor statutare și a valorii zilei-muncă la 37—38 de lei.

★

Credem că din acest calcul asupra rentabilității în legumicultură colectiviștii din Ceacu pot trage multe învățăminte prețioase. Nu ne îndoim că aceste învățăminte îi vor ajuta să obțină în 1958 rezultate bune în rentabilizarea tuturor ramurilor de producție, pentru binele gospodăriei și al membrilor săi.

GH. EICHNER

PE LACUL BRATEȘ

Este iarnă. Dar vremea friguroasă ca și înghețarea lacului Brateș nu-i poate opri pe vrednicii colectiviști din brigada piscicolă din comuna Tulucești, raionul Galați, să nu-și continue munca.

In fotografie: un grup de pescari introducînd năvoduri într-o copcă pentru tragerea unei noi toane.

HANTRI MULȚI cu cheltuieli puține

Executînd anul trecut, pe ogoarele celor 11 gospodării colective și 20 de întovărășiri agricole, un volum de lucrări de 24.257 hantri, mecanizatorii de la S.M.T. Șendreni, regiunea Galați, au depășit planul anual cu 3,8 la sută. Tractoriști ca Popa Vasile, Dobrin Vasile și Mușat Ion, și-au realizat sarcinile anuale de plan în proporție de 143—185 la sută, făcînd totodată lucrări de cea mai bună calitate.

Dar ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că mecanizatorii de aici **au executat un mare volum de lucrări cu cheltuieli puține.** Astfel, la capitolul carburanți și lubrifianți, pe întreg anul au fost economisiți 79.301 lei (sumă ce reprezintă contravaloarea a aproape 30 tone motorină, peste 3.000 kg benzină și aproape un vagon de ulei, vaselină și valvolină ce au fost economisite).

Cu reparația tractoarelor și mașinilor agricole nu s-au cheltuit efectiv decît 1.708.847,20 lei, față de cei 2.000.797 lei planificați după norme. Economii însemnate s-au mai făcut la S.M.T. Șendreni și la celelalte capitole componente ale prețului de cost. **In total, la sfîrșitul anului trecut, stațiunea a înregistrat o economie globală de 396.171,74 lei, costul fiecărui hantru fiind redus cu 16,34 lei.**

Despre felul în care au fost obținute aceste succese, ne-a vorbit în primul rînd tov. Alex. Rîpă, directorul stațiunii.

— Creșterea suprafețelor agricole cuprinse în sectorul cooperatist ne-a înlesnit să ne organizăm mai bine munca, să nu mai deplasăm des tractoarele de la un loc la altul și astfel să dobîndim economii importante de combustibil. Față de 45 la sută cît reprezenta sectorul agricol cooperatist din raza noastră de activitate în 1956, în anul trecut acest procent a ajuns de sută la sută. La obținerea unor însemnate economii a contribuit însă și o evidență clară și precisă a activității brigăzilor și a consumului de carburanți. De asemenea, a fost înlăturată la maximum risipa de carburanți, folosindu-se cele mai potrivite viteze de înaintare a agregatelor. Mai trebuie să adaug că la obținerea succeselor noastre a contribuit și stimularea mecanizatorilor prin plata la timp a premiilor pentru economiile de carburanți realizate.

— Cît privește cei aproape 300.000 lei economisiți la piese de schimb și materiale — a subliniat și mecanicul șef al stațiunii, tov. ing. Gh. Cezaru, — acestea s-au datorat îndeosebi respectării regulilor de întreținere și faptului că a crescut simțul de răspundere al tractoriștilor față de mașinile și utilajul pe care le-au avut în primire. Pe de altă parte, recondiționările, folosirea resurselor locale la reparații, repararea a cît mai multe tractoare în atelierul propriu, folosirea rațională a atelierului mobil și creșterea calității reparațiilor, au contribuit în mare măsură la economisirea pieselor de schimb. Dacă la toate acestea mai adăugăm și sistemul îmbunătățit de salarizare, este ușor de înțeles cum am reușit noi să mărim productivitatea muncii per tractor convențional (care în anul 1957 a atins cifra de 319 hantri).

...Pe înserate cînd am plecat din stațiune păcănitul tractoarelor de la rodaj m-a întovărășit pînă departe. Mecanizatorii de la S.M.T. Șendreni lucrau cu însuflețire la pregătirea utilajului necesar muncilor de primăvară, hotărîți să obțină în acest an succese și mai de seamă.

I. LEȘEANU

DE CE AȘA?

Este știut că țăranii muncitori din comuna Jirov, raionul Strehaia, sînt vestiți pe toată valea Motrului ca buni grădinari. Și nici nu putea să fie altfel. Condițiile naturale îi favorizează. Izvoarele naturale, vreo 10 la număr cu un debit mare de apă, ce izvorăsc de sub dealul Dosului, pot iriga peste 50 ha. de grădină. De asemenea, piața de desfacere apropiată a făcut ca arta grădinăritului să se dezvolte cu repeziciune.

Cu cîțiva ani în urmă, o parte din țăranii muncitori din această comună s-au alăturat chemării partidului, înființînd o întovărășire agricolă. Ei s-au bucurat mult de acest lucru. Își făcuseră un plan amănunțit pentru dezvoltarea pe mai departe a grădinăritului. Dar fosta conducere a întovărășirii a găsit de cuviință ca terenului bun de grădinărit să-i dea o altă destinație. O mare parte din el a fost însămînțată cu porumb, grîu, orz, ba unor întovărășiți li s-au atribuit tot din aceeași suprafață și locuri de casă!

Firesc se pune întrebarea: cum a admis secția agricolă raională să se facă acest lucru, cînd este știut că pe piața orașului Strehaia se simte în fiecare an lipsa legumelor și zarzavaturilor? Oare întovărășiții n-ar fi fost mai cîștigați dacă ar fi cultivat acest teren cu legume și zarzavaturi și ar fi contractat cu statul recolta obținută? După un calcul făcut de unii întovărășiți reiese că s-ar putea obține anual în felul acesta un venit de peste 300.000 de lei.

Anul acesta se pare că lucrurile nu se vor schimba în bine. Incă de astă toamnă, o parte din terenul bun pentru grădinărit a și fost însămînțată cu grîu; după cît am aflat în această primăvară, se vor însămînța și alte culturi dar numai zarzavaturi și legume nu. Secția agricolă raională are datoria să îndrume noua conducere a întovărășirii să utilizeze terenurile bune pentru legume numai în acest scop. Intovărășiții din comuna Jirov dispun de alte terenuri tot atît de bune pentru a obține pe ele, dacă le lucrează așa cum trebuie, recolte sporite de cereale.

GH. ROȘU

La sera G. A. S. Ploești

In sera gospodăriei agricole de stat Ploești plantulele de castraveți s-au dezvoltat binișor. Pe unele locuri au rămas însă goluri. De aceea, brigadierul Radu Belu, ajutat de muncitoarea Vasilica Bîrziloiu se ocupă în prezent de transplantarea unor răsaduri de castraveți pentru completarea golurilor.

Putem obține cînepă mai multă și mai bună

Prof. N. CEAPOIU
I.C.A.R.—București

În țara noastră cînepa găsește cele mai variate condiții de creștere și dezvoltare. Exceptînd cîmpia din sudul Olteniei, cea a Burnasului și a Bărăganului, Dobrogea, sud-estul Moldovei, cîmpia de-a lungul Prutului din nordul Moldovei și zona muntoasă, toate celelalte regiuni din țară sînt indicate pentru cînepă.

Se poate afirma fără greșeală că în cea mai mare parte a țării noastre, datorită solului și climei prielnice, cînepa poate da cu ușurință recolte de 7.000—12.000 kg tulpini la hectar, adică producții asemănătoare cu cele din zonele foarte favorabile ale U.R.S.S. și Italiei. De altfel, exemplele din producție dovedesc cu prisosință acest lucru. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Berveni, raionul Careii Mari, bunăoară, a obținut în 1954 de pe o suprafață de 260 ha o producție medie de peste 7.000 kg tulpini la ha. La asociația Dornstanțer din comuna Comloșul Mic, raionul Jimbolia, cînepa a produs anul trecut 10.750 kg. tulpini la ha.

Trebuie arătat însă că pe întreaga țară producția medie la cînepă continuă încă să se mențină scăzută. După cum reiese din datele publicate de Direcția Centrală de Statistică din R.P.R. [1]) recolta medie de tulpini pe țară la cînepa de fibre în perioada 1950—1956 nu depășește 3.000 kg la ha, iar cea de sămînță 500 kg la ha.

Principala cauză a obținerii de producții scăzute este aplicarea unei agrotehnici necorespunzătoare mai ales în sectorul individual.

După cum se știe cînepa nu dă rezultate mulțumitoare decît pe terenuri cu însușiri fizice bune, suficient de bogate în materii hrănitoare și îndeosebi în azot. De multe ori însă alegerea unor terenuri sărace și neaplicarea îngrășămintelor, îndeosebi a gunoiului de grajd, au dus la obținerea unor producții scăzute la unitatea de suprafață. Pe lîngă acestea în unele gospodării cînepa de fibre nu se plivește, iar culturile mixte și cele pentru sămînță nu se prășesc, plecîndu-se de la ideea, cu totul greșită, că plantele de cînepă înăbușă buruienile. Practica fruntașilor recoltelor bogate și experiențele executate la stațiunile I.C.A.R.-ului arată că la începutul vegetației cînepa trebuie neapărat plivită, iar prășitul culturilor mixte și de sămînță este tot atît de necesar ca și prășitul porumbului.

Lipsa mașinilor speciale de recoltat cînepa de fibre și de sămînță precum și folosirea pe scară destul de întinsă a provenientelor locale neproductive contribuie de asemenea într-o mare măsură la obținerea unor producții scăzute.

Din cele arătate mai sus se desprinde concluzia că pentru a spori în viitor producția la ha., atît la cînepa pentru fuior cît și la cea pentru sămînță, este necesar să se îmbunătățească agrotehnica aplicată acestei culturi. Cînepa trebuie cultivată în zonele favorabile, pe terenuri cu o bună structură, reavăne, bogate în humus și azot, cu reacție neutră sau ușor alcalină, cu o bună permeabilitate pentru apă și aer și numai în arătura adîncă de toamnă.

Atenție deosebită se cere a fi dată aplicării îngrășămintelor naturale și chimice: 20 tone la ha gunoi de grajd pentru regiunile umede și 10—15 tone gunoi la ha pentru cele secetoase; 100—150 kg la ha azotat de amoniu pentru regiunile secetoase și 150—200 kg la ha azotat de amoniu pentru cele umede; 200—250 kg la ha superfosfat. Gunoiul și superfosfatul se vor da toamna o dată cu arătura adîncă, iar azotatul de amoniu se aplică $1/2$ la însămînțare și $1/2$ în preajma formării mugurilor florali. Nu trebuie uitate nici lucrările de îngrijire a culturilor, plivitul și prășitul.

Un ajutor prețios în obținerea unei recolte sporite la cînepă îl aduce folosirea soiurilor ameliorate. Populațiile romînești de cînepă — îndeosebi cele timpurii — dau producții mici și de slabă calitate; de aceea ele trebuie înlocuite cît mai repede cu soiuri ameliorate. Soiul cel mai indicat în această privință este I.C.A.R.-42/118 raionat în anul 1953 pentru toate regiunile din țară în locul soiului Carmagnola-Cluj. Experiențele făcute la stațiunile I.C.A.R.-ului arată că acest soi dă, în condiții de agrotehnică bună recolte medii de 8.000 kg tulpini la ha și 700 kg sămînță la ha, iar în condiții de agrotehnică superioară 12.000 kg tulpini la ha. De asemenea, fibrele sale sînt de bună calitate.

Începînd din 1953 I.C.A.R.-ul a predat anual circa 10 tone sămînță elită din acest soi cu scopul de a fi înmulțită în gospodăriile raionale pentru producerea de sămînță ameliorată și pe loturile semincere ale gospodăriilor de stat. În 1957, soiul I.C.A.R. 42/118 a fost însămînțat pe 2.700 ha în scopul producerii de sămînță. Cea mai mare suprafață — circa 1.100 ha — se găsește în regiunea Timișoara, adică în zona foarte favorabilă culturii cînepei. Recolta de sămînță obținută va acoperi întreaga suprafață destinată culturii cînepei pentru sămînță, precum și o mare parte din suprafața ocupată de cînepa de fibre. În 1957 s-a obținut la I.C.A.R. o cantitate de 12 tone sămînță elită care va fi predată anul acesta gospodăriilor raionale pentru înmulțire. Dacă se vor asigura condiții bune pentru înmulțirea seminței existente din soiul I.C.A.R. 42/118, în 2 ani se va putea însămînța cu sămînță ameliorată întreaga suprafață ce se cultivă cu cînepă.

În încheiere aș vrea să subliniez că reușita culturii de cînepă depinde foarte mult și de asigurarea unei asistențe tehnice corespunzătoare. Fiind o plantă pentru cultivarea căreia se încheie contract cu statul, va fi bine să existe și în sectorul plantelor textile — așa cum este la sfecla de zahăr — agenți de cultură care să dea îndrumările necesare. De asemenea, n-ar fi rău dacă cultivatorii care realizează depășiri de producție și obțin tulpini de calitate superioară, ar fi recompensați.

[1]) *Anuarul statistic al R.P.R.—1957.*

De ce este slab dezvoltată creșterea vacilor de lapte în regiunea Galați?

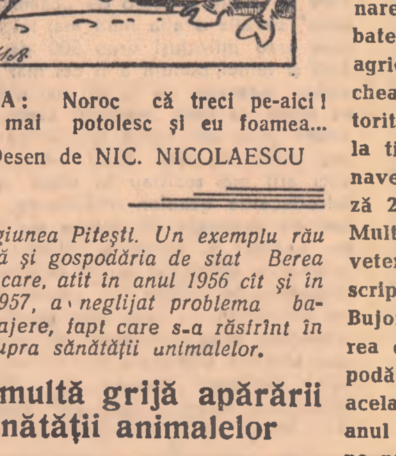
In regiunea Galați, cu toate posibilitățile însemnate existente, dezvoltarea fermelor de vaci de lapte bate încă pasul pe loc. In gospodăriile colective din regiune numărul vacilor de lapte bunăoară la suta de hectare teren agricol este de numai 1,5 capete în loc de 5 cît trebuia să se realizeze. Unele gospodării colective, printre care se numără și cele din comunele Esna, Gurguieț, Comăneasca, Frumușița, Negrea și altele, deși sînt așezate în vecinătatea orașelor Brăila și Galați, n-au înființat pînă în prezent ferme de vaci. Chiar acolo unde există sector taurin, producția și productivitatea vacilor este nemulțumitoare — așa cum este cazul în gospodăriile agricole colective din raionul Filimon Sîrbu și în gospodăriile agricole de stat Barboși, Berea Barbu, Țigănești, Ghidigeni și altele.

Baza furajeră trebuie îmbunătățită

Gospodăriile colective din regiune care și-au asigurat, pe lîngă furajele necesare și de calitate adăposturi corespunzătoare și au îngrijit bine animalele, au obținut an de an producții sporite de lapte și produși sănătoși. Pot fi date ca exemplu gospodăria agricolă colectivă din comuna Silistraru, raionul Brăila, unde anul trecut media pe cap de vacă furajată a fost de 1.800 litri lapte, cea din comuna Pechea raionul Galați (2.050 litri lapte), cele din comunele Oancea, Urleasca, Oprișenești și altele.

Acolo unde din lipsa de preocupare a organelor agricole și a conducerilor unor gospodării colective nu s-au asigurat furajele necesare, rezultatele au fost foarte slabe. In această situație se găsesc gospodăriile colective din comunele „30 Decembrie", raionul Bujoru, Rîmnicelu și Chișcani, raionul Brăila, Rușețu, Șuțești și Brateșu, raionul Filimon Sîrbu și altele. Tot datorită lipsei de furaje unele gospodării de stat au fost silite să hrănească animalele cu paie și coceni. In asemenea situație s-au găsit gospodăriile de stat Vădeni și Nazîru. La cea din urmă gospodărie (director tov. Ion Grigoriu) a fost nevoie astă-vară să se restructureze tineretul taurin, o parte din animale fiind trimise tocmai la gospodăria de stat Lăicăi din regiunea Pitești. Un exemplu rău îl oferă și gospodăria de stat Berea Barbu care, atît în anul 1956 cît și în anul 1957, a neglijat problema bazei furajere, fapt care s-a răsfrînt în rău asupra sănătății animalelor.

La G.A.S. „Filimon Sîrbu", din cauza lipsei furajelor, majoritatea vacilor sînt bolnave de tuberculoză și dau lapte puțin.

VACA: Noroc că treci pe-aici! Să-mi mai potolesc și eu foamea...

Desen de NIC. NICOLAESCU

Mai multă grijă apărării sănătății animalelor

In lupta pentru combaterea bolilor infecto-contagioase, unele organe veterinare din această regiune au obținut rezultate frumoase. Așa sînt, bunăoară, medicii veterinari Alexandru Evdocenco și M. Buruiană, care au urmărit cu conștiinciozitate și perseverență aplicarea planului de combatere a tuberculozei la bovine; datorită acestui fapt în prezent la gospodăria de stat Pavel Tcacenco întreg efectivul de vaci este sănătos.

Trebuie arătat însă că pe regiune, ca urmare a furajării unilaterale a vacilor, a cazării necorespunzătoare și a îngrijirii lor neraționale numărul animalelor bolnave de tuberculoză continuă să fie încă destul de ridicat. În prezent multe dintre gospodăriile de stat printre care se numără cele din comunele Barboși, Berea Barbu, Filimon Sîrbu, Florești, Măicănești etc. au tuberculoză la bovine. De asemenea în regiune există numeroase comune și gospodării agricole colective infectate cu tuberculoză.

Această stare de lucruri se datorește în mare măsură și neglijenței unora dintre organele sanitar-veterinare în aplicarea măsurilor de combatere a tuberculozei. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Pechea, raionul Galați, de pildă, datorită neefectuării tuberculinărilor la timp cît și neizolării vacilor bolnave s-au îmbolnăvit de tuberculoză 27 vaci din cele 30 existente. Multă nepăsare a dovedit medicul veterinar Cornel Chiș (de la circumscripția veterinară Oltești, raionul Bujoru) în organizarea și îndrumarea combaterii tuberculozei în gospodăria de stat „30 Decembrie" din același raion; datorită acestui fapt anul trecut planul de tuberculinări pe gospodărie s-a realizat în proporție de numai 30 la sută. Nu se pot spune cuvinte de laudă nici despre medicul veterinar Grigore Mitrofin de la gospodăria de stat Barboși care n-a luat din vreme măsurile sanitare pentru izolarea vacilor bolnave.

Folosirea judicioasă a cadrelor — sarcină importantă

In prezent pe întreaga regiune există un număr de peste 20 de posturi vacante de ingineri zootehniști în gospodăriile agricole colective și tot atîtea posturi de medici veterinari de circumscripție.

Deși această stare de lucruri este cunoscută atît de organele din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cît și de cele de la regiune, se mai întîlnesc în prezent cazuri anormale cînd în unele raioane (ca de exemplu în Vrancea) sînt 5 posturi libere de medici veterinari, în timp ce în altă parte chiar și posturile de tehnicieni veterinari sînt ocupate de medici veterinari.

La cauzele care au făcut ca șeptelul să nu se dezvolte pe măsura posibilităților trebuie adăugate și lipsa apei în unele unități agricole socialiste, slaba mecanizare a lucrărilor în fermele zootehnice cît și sprijinul necorespunzător primit din partea I.C.Z.-ului Rușețu.

Pentru înlăturarea deficiențelor semnalate este necesar ca atît Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cît și organele regionale să ia măsuri pentru consolidarea bazei furajere în toate unitățile agricole socialiste și efectuarea la timp a acțiunilor sanitar-veterinare. Creînd condiții corespunzătoare pentru hrănirea, îngrijirea și întreținerea animalelor, în tot timpul anului, conducerile gospodăriilor colective și de stat vor putea dobîndi în acest an rezultate mai bune în întărirea și dezvoltarea fermelor de vaci.

Ing. P. CREȚU
și TRAIAN BILBIIE

10 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între U. R. S. S. și R. P. R.

O prietenie care va dăinui veșnic

Aniversăm astăzi unul din evenimentele importante din viața poporului nostru, semnarea la 4 februarie 1948 la Moscova a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă.

Exprimînd concret relațiile de tip nou, de prietenie frățească ce leagă cele două țări, Tratatul romîno-sovietic înseamnă în același timp și un punct de cotitură; pentru prima oară în istorie, Romînia încheia cu una din marile puteri un Tratat bazat pe deplina egalitate în drepturi, într-ajutorare reciprocă, respectarea suveranității și independenței naționale. In trecutul nu prea îndepărtat, noi am cunoscut doar acele relații în care cel puternic dicta celui slab, acele relații în care țara noastră era considerată drept o semi-colonie a capitalismului monopolist internațional. Relațiile dintre Uniunea Sovietică și țara noastră, relațiile dintre toate țările lagărului socialist au cu totul alt caracter, ele constituind întruchiparea ideilor internaționalismului proletar.

Anii care au trecut de cînd poporul nostru a pornit pe drumul făuririi societății socialiste nu sînt mulți la număr. Dar biruințele și succesele sînt mari. Și nu există sector al vieții noastre economice și culturale în care ajutorul frățesc, multilateral acordat în acești ani de Uniunea Sovietică să nu fi jucat un rol de seamă, să nu fi avut un efect binefăcător.

Relațiile economice dintre Uniunea Sovietică și țara noastră sînt reciproc avantajoase. U.R.S.S. livrează țării noastre mașini și utilaje pentru cele mai importante obiective din industria metalurgică și constructoare de mașini, instalațiile complexe pentru o serie de întreprinderi de mare însemnătate economică. In schimbul mărfurilor primite, țara noastră livrează Uniunii Sovietice diferite produse în special produse petrolifere, forestiere, chimice, mașini. Baza schimburilor economice o constituie prețurile pieței mondiale.

In cadrul colaborării dintre U.R.S.S. și R.P.R. un loc însemnat îl ocupă livrările de mașini și utilaj sovietic pentru innoirea, reconstrucția și modernizarea întreprinderilor noastre. Un sprijin deosebit ne-a fost acordat de Uniunea Sovietică în reconstrucția și dezvoltarea puternică a industriei petrolifere, extractive și prelucrătoare, pentru dezvoltarea industriei chimice etc.

Datorită U.R.S.S. care ne-a livrat aparatura pentru reactorul atomic și pentru ciclotronul de 12 MeV, țara noastră beneficiază de marile descoperiri ale științei și tehnicii contemporane.

Cît privește agricultura, experiența de 40 de ani de organizare pe baze socialiste a Uniunii Sovietice ne-a fost de un neprețuit ajutor. Datorită acestei colaborări, Romînia a obținut progrese mari în agricultură, apropiindu-se treptat de țările înaintate. Agricultura țării noastre a pornit pe calea socialistă care îi permite să introducă în practică tehnica modernă și cuceririle științei, lucru cu neputință înainte vreme. Dacă în trecut, de pildă, Romînia trebuia să importe tractoare, mașini și unelte agricole din țările capitaliste, care nu întotdeauna corespundeau condițiilor din agricultura noastră, în prezent uzinele din țara noastră produc, datorită sprijinului Uniunii Sovietice, tractoare, mașini și utilaje agricole în cantități și de calitate din ce în ce mai corespunzătoare nu numai pentru satisfacerea cerințelor interne, dar și pentru export. Gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-urile și centrele mecanice sînt înzestrate astăzi cu tractoare I.A.R.-23, K.D.-35, UTOS-2, UTOS-26, combine pentru păioase, combine de recoltat porumb, mașini de semănat porumb în rînduri reglabile, pluguri purtate și altele.

Un rol deosebit în dobîndirea prețioasei experiențe sovietice l-au avut schimbul de delegații agricole și posibilitatea pentru studenții și aspiranții noștri de a învăța în Uniunea Sovietică. Sute de studenți și aspiranți și-au terminat între anii 1952 și 1957 studiile în Uniunea Sovietică și numărul lor este în creștere.

Intre țara noastră și Uniunea Sovietică se dezvoltă de asemenea an de an legăturile culturale și științifice care sînt un important mijloc de cunoaștere reciprocă, de lărgire și adîncire a prieteniei romîno-sovietice.

Sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a semnării Tratatului sovieto-romîn are loc anul acesta în condiții deosebite. Țara Socialismului victorios care a întrecut într-o serie de ramuri statele capitaliste cele mai dezvoltate, inclusiv Statele Unite ale Americii, pășește în fruntea culturii, artei, științei și tehnicii mondiale, în fruntea civilizației umane. Construirea de către savanții și inginerii sovietici a primei centrale atomice electrice din lume, lansarea pentru prima oară în lume de către Uniunea Sovietică a sateliților artificiali ai pămîntului — aceste succese grandioase ale geniului uman — au dovedit marea superioritate a socialismului față de capitalism. Marea forță a Uniunii Sovietice, autoritatea ei internațională, politica ei consecventă de pace, constituie un factor esențial pentru zădărnicirea uneltirilor agresive, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial. Poporul nostru prețuiește din toată inima inițiativele Uniunii Sovietice pentru slăbirea încordării internaționale, pentru tratative la cel mai înalt nivel între Est și Vest, pentru reducerea înarmărilor și interzicerea armelor nucleare.

Tocmai de aceea poporul nostru consideră Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat cu Uniunea Sovietică drept un instrument puternic care asigură dezvoltarea sa pașnică pe drumul socialismului.

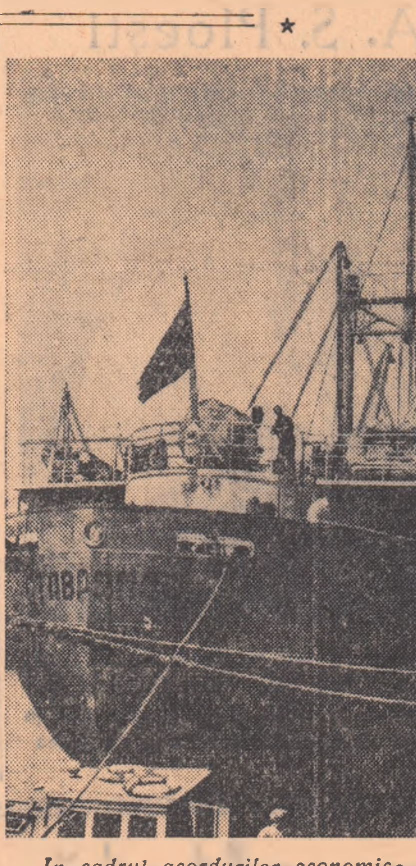
La împlinirea a 10 ani de la semnarea Tratatului, poporul nostru își reînnoiește angajamentul de a păzi ca lumina ochilor prietenia romîno-sovietică, prietenie care va dăinui veșnic.

IN 1958

● *In primul semestru al acestui an un număr de peste 100 de specialiști romîni vor pleca în U.R.S.S. în vederea studierii realizărilor sovietice în domeniul energeticii, fabricării de automobile, construcției de mașini, industriei lemnului, sănătății publice etc.*

● *Vor sosi în țara noastră specialiști sovietici în vederea ajutorului tehnic ce urmează să fie dat întreprinderilor romînești cu privire la folosirea izotopilor radioactivi în industria petroliferă, ajutorul tehnic în industria metalurgică constructoare de mașini, industria textilă. Vor sosi de asemenea și specialiști în agricultură.*

● *La elaborarea hărții geobotanice a țării și în prezent la întocmirea tratatului de geografie fizică, alături de cercetătorii noștri lucrează și specialiștii sovietici a căror experiență ne este de mare folos.*

In cadrul acordurilor economice încheiate cu Uniunea Sovietică, numeroase vase sovietice descarcă mărfuri din cele mai diferite în portul Constanța.

DE PESTE HOTARE

Notă

DE CE NU SINT FONDURI

O clădire veche, dărăpănată, șubrezită de povara anilor care o apasă, lipsită de orice confort, lipsită pînă și de instalații sanitare cît de cît acceptabile — așa arată o școală dintr-o localitate oarecare din Anglia. Și asemenea școli — dacă li se poate spune astfel — se află răspîndite în mare număr prin așezările rurale din țara Albionului.

In condiții insalubre, adeseori la lumina lămpilor de gaz, copiii fermierilor englezi, veniți să se adape din lumina învățăturii, sînt nevoiți să stea așa ceasuri întregi, punîndu-și la grea încercare sănătatea și puterile plăpînde.

Tabloul de mai sus este o imagine cu totul sumară desprinsă dintr-un raport al Asociației directorilor de școli cu privire la starea localurilor de școală din localitățile rurale ale Angliei, raport care a fost dat de curînd publicității la Londra. Raportul subliniază că numeroase școli din aceste localități sînt „de-a dreptul îngrozitoare".

Ceea ce e mai „îngrozitor", e că, așa cum relatează presa engleză, nici perspective de majorare a alocațiilor guvernamentale pentru nevoile școlilor nu există. Ba dimpotrivă, este foarte posibil ca și alocațiile insuficiente din prezent să fie reduse.

Ați ghicit, de bună seamă, de ce. Cursa înarmărilor, în care se lasă antrenat guvernul Marii Britanii, e foarte costisitoare...

De pe toate MERIDIANELE

Creșterea oilor în India

Una din ramurile economiei cele mai dezvoltate din India este creșterea oilor. Această țară produce anual aproape 60 milioane pfunzi de lînă. Ramura creșterii oilor este deosebit de dezvoltată în statul Radjasthan, unde șeptelul de oi se ridică la peste 2 milioane de capete, cum și în partea de nord a statului Bombay și în regiunea Pundjab.

După cum relatează Biroul Indian de Informații, Ministerul Industriei Alimentare și al Agriculturii Republicii India a elaborat un vast program pentru îmbunătățirea raselor de oi și a calității linii.

Noi ierbicide

Buletinul „Farm News" editat de Ministerul Agriculturii al Canadei scrie că la ferma experimentală din Brandon (provincia Manitoba) se experimentează noi ierbicide, care distrug lăstarii buruienilor. Aceste preparate se introduc în sol înainte de însămînțare sau înainte de a răsări culturile agricole.

Două din noile ierbicide, introduse în sol cu 4 zile înainte de a răsări porumbul, distrug cu desăvîrșire loboda, volbura și alte buruieni, fără a dăuna prea mult porumbului. S-au experimentat de asemenea alte ierbicide, introduse în sol înainte de însămînțare pentru distrugerea odosului (ovăz sălbatic). S-a constatat că ele împiedică odosul să răsară, dar nu sînt suficient de eficace după ce acesta a răsărit.

Succesele satului sirian

Intr-un articol despre agricultura Siriei publicat recent în revista vestgermană „Der Volkswirt" se arată că în ultimii zece ani suprafețele cultivate din această țară au sporit de două ori, atingînd în prezent 3,9 milioane hectare. In același răstimp producția de cereale a crescut cu 64 la sută, iar producția de bumbac — de patru ori.

In Siria se duce o luptă susținută pentru sporirea recoltelor la hectar. In acest scop se creează printre altele noi sisteme de irigație, ca de pildă, acela din regiunea Hama Homs (21.600 ha) și altele, dintre care unele au și fost date în folosință.

Așa cum arată revista „Der Volkswirt", guvernul sirian sprijină activ dezvoltarea agriculturii țării și această dezvoltare face să scadă necontenit influența politică a moșierilor.

Semințe hibride de sorg

Așa cum relatează corespondentul agenției TASS din New-York, în Statele Unite s-au obținut noi semințe hibride de sorg, care se așteaptă să dea o recoltă cu 20—40 la sută mai mare decît soiurile folosite în prezent în această țară. Fermierii vor primi o cantitate mai mare de semințe hibride de sorg abia în primăvara acestui an.

După părerea Ministerului Agriculturii al S.U.A., în următorii cinci ani se va însămînța cu semințe hibride cea mai mare parte din suprafețele cultivate cu sorg și care cuprind peste 10 milioane de acri (un acru=0,4047 ha.) Sorgul hibrid se anunță a avea un mare viitor în regiunile semi-secetoase.

UN „CE"... absolut necesar

Un avion canadian a pierdut în timpul zborului, în zona R.F. Germane, o încărcătură de 58 rachete observînd pierderea abia la aterizare.

— E clar că indicatorul ăsta a devenit absolut necesar în aceste condiții!

(Desen de N. CLAUDIU)

In cîteva RÎNDURI

● După cum anunță postul de radio Cairo, la 1 februarie a fost proclamată uniunea dintre Siria și Egipt. Documentul proclamării noului stat a fost semnat de președintele Egiptului, Nasser, și de președintele Republicii Siria, Kuatli, precum și de miniștrii cabinetelor egiptean și sirian. După semnarea documentelor a avut loc un uriaș miting popular în fața Palatului prezidențial. Noul stat va fi condus de un președinte, va avea un parlament, un guvern și o singură armată.

● **Academia națională de Științe a S.U.A. a anunțat în mod oficial că la 1 februarie Statele Unite au lansat un satelit artificial al pămîntului. Satelitul american, care a fost denumit „Explorator", a intrat pe orbită. El are o formă cilindrică, cu un diametru de 15 cm. și o greutate de 13,365 kg., față de 83,600 kg. și 508,300 kg., greutatea primului și respectiv al celui de al doilea satelit artificial sovietic. Datorită dimensiunilor lui reduse, satelitul american nu va putea fi observat cu ochiul liber.**

● La Cairo s-a întors, venind de la Moscova, delegația guvernamentală economică egipteană condusă de ministrul industriei, Aziz Sidki. Intr-o convorbire cu corespondenții sovietici, Aziz Sidki a declarat că delegația egipteană este satisfăcută în cea mai mare măsură de tratativele care au avut loc la Moscova și de acordul de colaborare economică și tehnică semnat între cele două țări. Sidki a declarat că acordul încheiat între Uniunea Sovietică și Egipt este un exemplu de colaborare sinceră între state. El va contribui la dezvoltarea și întărirea economiei naționale a Egiptului.

● Toate întreprinderile constructoare de mașini, mașini-unelte și de metalurgie prelucrătoare din R.S.S. Bielorusă trec anul acesta la ziua de lucru de 7 ore și săptămîna de lucru de 40 ore. După cum arată experiența uzinei de automobile din Minsk, cu aceleași utilaje se poate realiza în 7 ore o producție mai mare decît în 8 ore, datorită mecanizării și automatizării suplimentare și aplicării tehnologiei noi.

10 ani de activitate a Institutului Agronomic din Craiova

Institutul agronomic din Craiova sărbătorește 10 ani de activitate. In acest deceniu pe lîngă Facultatea de agronomie a luat ființă și Facultatea de mecanizare a agriculturii. Numărul studenților a crescut de la 300 la aproape 1500 în anul universitar curent. De asemenea în ultimii cinci ani au fost școlarizați în cadrul institutului peste 300 de președinți de gospodării colective care au primit noțiunile de bază despre agronomie și agrotehnică. Institutul dispune în prezent de două stațiuni experimentale și de 20 de puncte de experimentări în care lucrează peste 30 de colective de cercetători formate din studenți și profesori.

100 noi gospodării agricole de stat

In cursul anului trecut, suprafața agricolă a gospodăriilor de stat a crescut cu peste 170.000 ha. prin preluarea diferitelor terenuri. Acum cîteva luni Intreprinderile de Creștere și Ingrășare de Animale (I.C.I.A.) au trecut de la Departamentul industriei alimentare sub îndrumarea și controlul Departamentului gospodăriilor agricole de stat.

Această situație a impus ca — înainte de începerea muncilor agricole de primăvară — să se facă o reorganizare teritorială a unităților existente și să se treacă la înființarea unor noi unități. In urma unor studii amănunțite făcute pe teren, s-a stabilit ca NUMARUL GOSPODARIILOR DE STAT SA CREASCA CU 100 NOI UNITAȚI. Cele mai multe gospodării de stat s-au format în regiunile Timișoara, Constanța, București și Galați.

INFORMAȚII

● In anul acesta gospodăriile agricole de stat și au propus să livreze pe piață cu aproape 30.000 tone mai multe legume față de anul trecut. In acest scop au fost amenajate încă din toamnă răsadnițe noi în suprafață de 10.000 metri patrați, iar în prezent se amenajează încă 50.000 metri patrați. Suprafața grădinilor cultivate cu răsaduri va crește cu peste 5.000 hectare. Pînă acum s-a asigurat necesarul de îngrășăminte chimice pentru cca. 90 la sută din suprafețele ce vor fi cultivate cu plante legumicole.

De asemenea în regiunile București, Ploești, Galați, Constanța și Timișoara s-au întocmit proiecte pentru îmbunătățirea sistemului de irigare pe o suprafață de 2.000 hectare. Volumul lucrărilor de întreținere a culturilor executate mecanic va crește în anul acesta în sectorul legumicol al gospodăriilor agricole de stat cu cca. 4.000 hectare. Semințele de soi vor fi asigurate de către 20 G.A.S.-uri specializate în producerea de semințe.

● Zilele trecute în Orașul Stalin a avut loc o consfătuire regională consacrată întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective.

La consfătuire au participat tov. Vladimir Gheorghiu, secretar al Comitetului Central al P.M.R., Maxim Berghianu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional de partid, activiști de partid și de stat, președinți ai gospodăriilor agricole colective, brigadieri, ingineri agronomi, directori și organizatori de partid din S.M.T.-uri din reg. Stalin.

Referatele și discuțiile purtate au oglindit experiența unor gospodării colective fruntașe în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, în dezvoltarea șeptelului, în sporirea avutului obștesc și a veniturilor bănești, precum și contribuția adusă de către gospodăriile colective din regiune la formarea fondului centralizat al statului prin sistemul de achiziții și contractări.

Participanții la consfătuire au vizitat apoi gospodăriile colective milionare: Bod, Codlea, Hărman și Hălchiu.

Note din călătoria în R. P. Polonă (IV)

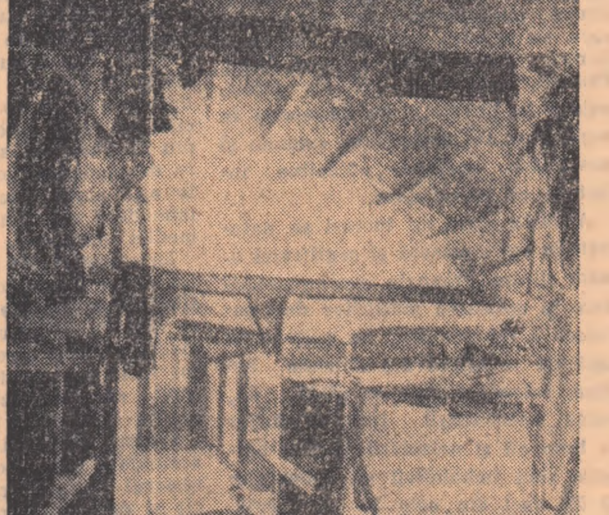
„Litosci! Litosci!"

Aceste două cuvinte, care în limba romînă se traduc: Aveți milă! Aveți milă, au fost strigătele de deznădejde ale celor peste 2 milioane de oameni nevinovați, omorîți de către hitleriști la Maidanek, localitate situată în părțile Lublinului.

Sosisem la Maidanek într-o dimineață limpede de octombrie, așa că chiar de pe șosea am putut să cuprind cu privirea locul morții îngrozitoare. Trecînd vîlceaua, am înaintat printre barăcile care au servit de „cancelarie" pentru călăii cu suflet de cîine. Am ajuns apoi la maghernițele în care au fost închiși atîția oameni, femei și tineri. Aici au fost îngrămădiți cu zecile și sutele în niște încăperi murdare și friguroase, bătuți și înfometați, deținuții de la Maidanek. Și în timp ce sus, în maghernițe, oamenii mureau cu zile, jos, unde erau birourile și locuințele „personalului" lagărului se petrecea cu șampanie și se urzeau planuri de noi torturi și exterminare a deținuților. Călăii, purtători ai crucii încîrligate, nu aveau altă satisfacție decît aceea de a ridica viața a cît mai mulți oameni, pentru ca să dovedească neapărat „superioritatea națiunii lor alese", să facă pe placul călăului cu breton și mustață. Am văzut în fotografii și mutrele călăilor de la Maidanek. Erau spilcuiți, grași, dar cu ochii tulburi, în dosul cărora nu licărea nici o luminiță, nimic omenesc.

Am ascultat cu înfrigurare trista poveste a vieții internaților. Cei dintîi au fost prizonieri ruși și alți cetățeni sovietici, apoi țărani din jurul Maidanekului, patrioți polonezi de pe unde au fost prinși, evrei — oameni din 22 naționalități.

Odată internați în lagăr, oamenii erau jefuiți de tot ce aveau asupra lor: haine, încălțăminte, bijuterii, care erau trimise lui Hitler și ciracilor lui. Incepeau apoi muncile grele pe cele aproape 300 de hectare afectate lagărului. Infometați, bătuți și umiliți pînă în fundul sufletului, ținuți în maghernițe sumbre care nu erau decît adevărate ghețării, deținuții de la Maidanek mureau cu miile în fiecare zi. Dar cea mai mare mișelie a călăilor a fost moartea prin gazare. Am văzut acele camere în care călăii „invitau" pe deținuți la „baie". Camerele aveau într-adevăr instalație de duș, însă totul nu era decît o crudă amăgire, căci odată intrați acolo, oamenii primeau în loc de apă caldă gaze otrăvitoare introduse printr-o deschizătură camuflată în tavan. Dincolo de „camera de baie" se afla o alta mult mai mică, în care erau introduși vreo 300 de bărbați și femei, bănuiți a fi cei mai periculoși. Acestora nu li se mai spunea că merg la baie. Introduși acolo, deținuții știau din capul locului că nu mai aveau de trăit decît 4-6 minute, căci atît mai rezistau în viață după introducerea gazelor otrăvitoare. Alături de camerele de gazare era cabina încălzită și curată a călăului care privea cu satisfacție la cei cuprinși de disperare. In cabina lui, călăul apăsa pe un buton în care timp gazele otrăvitoare erau introduse tot printr-o deschizătură camuflată în tavanul celulei. Victimele mureau în chinuri groaznice, formînd apoi un morman de trupuri în neorînduire. In acel timp călăul din cabină rîdea, privind prin gaura din perete.

In aceste zise camere și-au găsit moartea la Maidanek atîția oameni nevinovați.

Așa au murit la Maidanek, în chinuri de nedescris, peste 2 milioane de bărbați și femei. Chipul uneia dintre deținutele din acest lagăr este înfățișat la intrare în „baie". Femeia căzută în genunchi ține pe piept un copilaș cu ochii în lacrimi. Dedesubtul acestui trist tablou se pot citi cuvintele sfîșietoare: „Litosci! Litosci!", al căror ecou mi s-a părut că răsună încă în vale la Maidanek, sau poate numai în auzul meu, cutremurîndu-mă.

Am văzut la Maidanek multe fotografii de ale deținuților, pe care călăii nu le-au putut distruge și care astăzi se păstrează cu sfințenie. Iată o pereche de tineri în fața altarului, la cununie; iată o familie: tata, mama, două fete și un băiat stînd la masă, vara în grădină. Iată un tînăr subțirel, cu ochii visători, cu fruntea lată, aplecată pe vioară, pregătindu-se poate pentru un examen la conservator sau poate cîntînd ceva de dragul unei fete căreia i-a închinat toate visurile tinereții lui.

Și toți aceștia nu mai sînt!

Trupurile lor au fost arse în cuptoare, sau aruncate în gropi ca orice stîrvuri. Suferința deținuților și moartea lor groaznică nu poate fi uitată; nu pot fi uitați nici călăii, nici autorii morali ai crimelor înfiorătoare de la Maidanek.

Nu pot fi uitați și nici iertați!

Acum la Maidanek au crescut pomi înalți și iarbă proaspătă, în locul udat de sîngele nevinovat al deținuților. Vin aici vizitatori din toată lumea. In cartea de impresii a muzeului se pot citi multe rînduri pline de indignare, de ură neîmpăcată față de călăii de ieri, față de ațîțătorii la un nou război, care vor să aducă iarăși moartea.

RADU SANDU

In S. M. T.-uri vor lua ființă încă 782 brigăzi permanente

URMARE din PAGINA 1

pe loc toate reparațiile mici la mașinile sale.

Strînsa legătură dintre brigada de tractoare și brigada de cîmp, executarea într-un termen mai scurt a lucrărilor agricole și cunoașterea mai bine a cerințelor fiecărui teren au avut bineînțeles urmări directe asupra recoltei obținute. De pildă, recoltele dobîndite în 1957 pe terenurile lucrate de brigada care a lucrat în colectiva de la Pecineaga au fost: la grîu 1.620 kg. la ha; la porumb boabe 3.330 kg la ha; la orz 1.752 kg la ha; la floarea-soarelui 1.300 kg la ha.

Acum, în timpul iernii, în atelierul amenajat la gospodăria colectivă tractoarelor li s-au făcut reparațiile necesare, după care acestea au fost folosite la transporturi și alte munci.

Dealtfel, în iarna aceasta, pentru prima oară de la înființarea S.M.T.-urilor, zeci și zeci de tractoare n-au mai fost retrase de pe teren spre a fi aduse în S.M.T.-uri, ci au rămas la gospodăriile colective unde au lucrat în anul 1957.

Intărirea brigăzilor permanente este legată în primul rînd de constituirea taberelor de cîmp ale brigăzilor de tractoare, spre a se asigura astfel în bune condiții adăpostirea și repararea mașinilor brigăzii, ca și condiții bune de cazare pentru mecanizatori. Iată în această privință un exemplu ce trebuie urmat în cît mai multe raioane din țară: în gospodăria colectivă din Sinoe, S.M.T. Mihai Viteazu a repartizat pentru deservirea celor 6.100 ha teren arabil 3 brigăzi permanente. Cu forțele unite ale gospodăriei colective și ale S.M.T.-ului, în prezent — deși e iarnă — se construiesc clădirile taberei brigăzii: remize, dormitor, bucătărie, sală de mese, baie etc. Colectiviștii au pus fundațiile, fac zidăria și dau mîna de lucru necesară, iar stațiunea dă materialul lemnos și execută transporturile pentru construcții.

Rezultatele bune obținute în anul trecut de către brigăzile permanente impun extinderea acestui nou sistem de organizare a muncii în cît mai multe S.M.T.-uri. Potrivit planului de măsuri tehnico-organizatorice întocmit de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în scopul măririi productivității parcului de tractoare, în anul 1958 numărul brigăzilor permanente din S.M.T.-uri va fi mărit de la 518 la cca 1.300, iar al tractoarelor din aceste brigăzi de la 3.580, cît au lucrat în anul 1957, la circa 8.000.

Este necesar ca încă de pe acum stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile colective, cu sprijinul sfaturilor populare, să ia măsurile ce se impun pentru a asigura condițiile necesare permanentizării a cît mai multe brigăzi și în primul rînd pentru construirea sau amenajarea taberelor necesare brigăzilor, astfel încît acestora să le fie create cît mai bune condiții de muncă și de trai.

Buletin METEOROLOGIC

pentru zilele de 5, 6 și 7 februarie

INSTITUTUL METEOROLOGIC ANUNȚĂ TIMPUL PROBABIL PENTRU URMATOARELE TREI ZILE:

Vremea devine umedă, închisă și favorabilă precipitațiilor sub formă de ninsoare în cea mai mare parte a țării, fiind mai frecvente în nordul țării. Vîntul va sufla potrivit prezentînd unele intensificări. Temperatura în scădere ușoară. Minimele vor oscila între plus 2 și minus 10 grade, fiind local mai coborîtă, iar maximele vor fi cuprinse între minus 4 și plus 6 grade.

In munți ninsoare și vînt tare. Inghet superficial al solului în regiunile fără zăpadă din sudul și vestul țării, iar în platoul Transilvaniei tendință de îngheț accentuat.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10, tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".